

ТАЙНИТЕ НА ЛОЗАТА

Как да стигнем до изобилието

от Брус Уилкинсън

превод от английски: Димитър Працинков

2002

Съдържание

Предговор	2
Глава 1 Истории от лозето	2
Глава 2 Какво иска Бог	5
Глава 3 Най-добрата новина	8
Глава 4 Степените на любовта	10
Глава 5 Събуждане сред лозите	13
Глава 6 Процъфтяване под влияние на лозарската ножица	17
Глава 7 Повече от Бога, повече с Бога	21
Глава 8 Живот в присъствието на Бога	24
Глава 9 Радостно изобилие	28

Предговор

Драги читателю,

Изобилието – това красиво преливане на истински стойности в живота на човека – е онова, заради което сме родени. Не е чудно, че толкова силно се стремим към него! Но въпреки това, **милиони християни се задоволяват с много по-малко, защото погрешно разбират и се съпротивляват на начините, чрез които Бог им го предлага.**

В предишната си книга “Молитвата на Явис” (1Лет. 4:10) *(Коментар: Превел съм и тази книга. Д. Пр.)* аз показах на читателите, **как да се молят за живот, който да е изпълнен с изобилно влияние и прослава на Бога.** В “Тайните на лозата” искам да ви покажа как Бог работи в живота ви в отговор на тази молитва и какво можете да направите вие, работейки в хармония с Него, с цел това да се случи. С удивление ще откриете колко много Бог иска да ви дари с изобилие. Вие ще бъдете обнадежден, когато узнаете, че повече няма да е необходимо погрешно да тълкувате пътищата на Бога в собствения си живот.

По тези причини ви приканвам да прочетете тази малка книжка с отворено сърце и с голяма надежда.

Искрено ваш,

Брус Уилкинсън

Глава 1

Истории от лозето

Били ли сте някога край смъртния си одър на някой близък човек, който на раздяла иска да ви каже последните си думи? “Ела по-близо.” Вие се навеждате по-близо и напрегнато слушате. “Искам да ти кажа

нещо. Чаках до този момент, но повече не мога да чакам.” Вие знаете, че ще помните всяка от тези думи до края на живота си. А сега си представете, че личността, която ще ви говори е Исус. Колко внимателно ще го слушате? Колко дълго и упорито ще размишлявате над последните думи, които ви е казал Той? В следващите страници ви приканвам, може би за пръв път в живота си, **да разгледате думите на Исус от Йоан 15 – сърцевината на Неговото финално послание към учениците Му в нощта, когато е бил предаден.** Следващия ден след обяд Исус щял да бъде разпънат на кръста, тялото Му щяло да бъде бичувано и прободено и животът щял да Го напусне. Исус е знаел, че думите, които е произнесъл през тази нощ в продължение на много години ще звънят в спомените на приятелите Му. Понякога истината, съдържаща в Неговите “предсмъртни думи” ще ги повежда по напълно нов начин на мислене. Тези финални думи се разбират толкова малко в наши дни, че ние ги наричаме “тайни,” **но аз съм убеден, че Исус е искал тяхното значение да бъде ясно.** Отминало е времето на притчите и на скрития смисъл. Исус е искал всеки последовател от различните поколения да е в състояние да знае как точно да живее преизобилно и да разбира какво би трябвало да прави, за да се случва това.

Вижте колко внимателно Спасителят е подбрал момента да говори.

ЧЕТВЪРТЪК ВЕЧЕРТА В ГОРНАТА СТАЯ

Ако вече сте християнин, вие вероятно сте чували много неща за горната стая – сцената на кулминационната вечеря на Исус с учениците Му. Лесно можете да си представите мъжете, насядали на пода около масата, подпрени на възглавници, с лица обърнати към Господа. Можете да чуete тихият им разговор. Можете да усетите мириса на прясно изпечен хляб, на печено агне и на лук. Това е нощта преди Пасхата, еврейският ден за припомняне на освобождаването им от египетското робство. Стотици хиляди посетители са дошли да празнуват в Ерусалим, а тази година повече от всеки друг път градът е изпълнен със слухове за Месията. Не един пророк е предричал, че точно в такъв ден ще дойде Месията, за да освободи завинаги Израел от всичките му поробители. Но мъжете, които били насядали около масата знаели нещо, което тълпите отвън не са знаели.

Месията е вече тук. Той е тук с тях, в горната стая. Учениците прекарвали три години с Него и един след друг стигнали до същото заключение: Исус от Назарет е Месията - Единственият, заради който си заслужава човек да рискува всичко и да го последва. Всъщност, учениците са били толкова сигурни за развоя на събитията през Пасхалната седмица, че прекарвали по-голямата част от пътуването си, на връщане в Йерусалим от Галилея, в спор за това, кой какъв почетен пост ще получи в новото царство. Вечерята започва. “Петре, дай ми от агнешкото.” “Хей, Яков, нека да отидем по-рано в храма. Не искам да пропусна случая, когато десет хиляди ангели ще дадат добър урок на тези римляни.” “Хей, Матей! Струва ми се, че нашите нещастни пари ще влязат в историята!” Учениците са очаквали, че тези осветени от лампата, часове прекарани в обществото на приятели в горната стая, ще се окажат въведение към вечерята, която ще бъде предсказваща, но мирна и изпълнена с наздрависи за бъдещи добри години. Но положението започна да се прояснява.

ПРОЯСНЯВАНЕТО

Апостол Йоан е записал точният момент на промяната на настроението: *“Бяха седнали да вечерят. Дяволът вече беше вложил в сърцето на Юда, сина на Симон Искариот, мисълта да предаде Исус. Но Исус знаеше, че Отец е предал всичко в ръцете му и че той от Бога е дошъл и при Бога ще се върне. Той стана от масата и свали горната си дреха, взе една кърпа и я завърза на кръста си. След това наля вода в един леген и започна да мие краката на учениците си и да ги бърше с кърпата, завързана на кръста му.”* (Йоан 13:2-5) Шокирани, учениците засрамено наблюдават как Месията измива калта между пръстите на краката им. Водата се стича в легена. Учениците притеснено се въртят, без да смеят да проговорят. Защо утрешния цар се държи като днешен слуга? Но положението се влошава. *“Исус дълбоко се развълнува и открито заяви: Уверявам ви: един от вас ще ме предаде”* (ст. 21).

Изумените мъже започнали да се оглеждат един друг. Тогава идва реда на решаващия довод. Исус каза на Петър, че преди да изгрее слънцето на следващия ден, той три пъти да се отрече от своя Господ. Започва да им се прояснява ужасната истина: Цялата им дейност пропада. Разбира се, Исус от дълго време се опитвал да им каже, че отиването Му в Ерусалим е свързано с кръста, а не с трона. Обаче предупрежденията Му били объркани от предсказанията, че Месията ще се върне в сила и слава **и учениците са чували онова, което са искали да чуят.** Но тази вечер Исус разрушил и последните им надежди. *“Не след дълго светът вече няма да ме вижда, но вие ще ме виждате”* (Йоан 14:19). Това отхвърляло възможността за всякакъв обществен триумф. Исус продължил да притиска учениците си. Последният му удар звучи като отстъпление: *“Няма да говоря още дълго с вас, защото управителят на този свят идва”* (Йоан 14:30).

Това може да означава само едно нещо: Исус не е управителят. Той няма да бъде цар. Представете си болката, изписана на лицата на учениците. Слушайте заедно с мен думите на Исус. Извадени от контекста,

те изглеждат спокойни и почти безнадеждни. Но в кризата на тази стая всяка фраза е израз на емоционалното отчаяние на учениците Му. Слушайте думите на Исус и наблюдавайте лицата им: *“Дечица ...”*(Йоан 13:33) - те са се чувствали малки и слаби. *“... аз ви обикнах”*(Йоан 13:34) – те са го гледали невярващо и уплашено. *“Нека сърцата ви не се тревожат”* (Йоан 14:1) – те са се присвивали обезпокоени и изплашени. *“Няма да ви оставя сираци”* (Йоан 14:18) – те са се отпусkali пред Него като изоставени деца, беззащитни в този враждебен свят. Вечерята в горната стая свършва. Край на въпросите. В настъпилата тишина Исус казва: *“Сега станете! Да напуснем това място”* (Йоан 14:31).

СВЕТЛИНА В ЛОЗЕТО

Единадесетте угнетени мъже последвали Исус надолу по стълбите, а след това излезли навън в студената нощ. Някои от учениците носели лампи или горящи факли, за да осветяват пътя. Може би Исус им е казал къде отиват – в градината на Маслинената планина, където често прекарвали времето си. Може би те вече са знаели това. Но вярвам, че докато шумът от стъпките им е отеквал по тесните улици, нито една дума не е била изречена. Учениците вървят след Исус, който слиза от хълма, вървейки по криволичещите улички на Йерусалим. Избягвайки хълма на храма и неговите шумни и празнуващи тълпи, Исус завива надясно и ги повежда извън града.

След това завиват рязко вляво, за да тръгнат по долината Кидрон и да стигнат до целта на пътуването си. Вървейки по продължение на терасите, които следват извивките на долината, те преминават през древни лозя. Те вървят един след друг между редовете от грижливо подредени лози, които от столетия давали плод. В ляво над тях се издигат градските стени и огромния силует на храма.

Пред тях и в дясно се издига Маслинената планина, където ги чака Гетсиманската градина и предателството. Тук Исус спира. Оградени от редиците лози, учениците се събират около Него. Лампите и факлите пукат в нощния въздух и хвърлят отблясъци в очите им. Исус се пресяга и хваща една лозова пръчка. Показвайки признаци за настъпващата пролет, нейното стъбло лежи в ръката Му, огрявано от златистата светлина.

Сега Той започва да говори: *“Аз съм истинската лоза, а моят Баща е лозарят”* (Йоан 15:1) През следващите няколко минути Исус говори тихо за пръчките и гроздовете и как лозарят се грижи за любимото си лозе. Със сигурност не това са очаквали да чуят учениците Му. Но това е момента, който Исус е избрал, за да им разкрие тяхната изненадваща съдба.

НЕБЕСНИТЕ ЗАВЕСИ

Твърде много от християните, които съм срещал, седят в сенките на това лозе. Подобно на учениците, те откриват, че вървенето след Исус се е оказало нещо свършено друго от онова, което са очаквали. Те се чувстват объркани и лишени от илюзиите си – даже може би считат, че са предадени от Бога. Вие чувствате ли се така? Ако отговорът ви е утвърдителен, слушайте внимателно – аз вярвам, че главната причина за духовната ви криза може да бъде това, че не сте чули и не сте разбрали думите на Исус, казани в лозето.

В продължение на десетки години като християнин аз също не разбирах значението на тези думи за живота си. И тъй като не разбирах, аз изгубих връзката си с Исус. Аз се борех срещу Христос. Обичайното ми настроение се характеризираше с разочарование, съмнение и даже гняв. Връщайки се назад в спомените си аз разбирам, че тогава все още съм считал, че Бог ще ми помогне да спечеля, но като се подчини на моите условия. Аз бях пропуснал да се наведе по-близо до Исус и да слушам.

Но с течение на времето аз многократно бях притеглян в този осветен от светлината кръг на последователите Му и онова, което най-после чух там донесе свобода и радост в живота ми. Сега разбирам какво иска Бог от мен – иска урожай от вяност в Него. Чак сега мога да видя как Той е работил през цялото време в живота ми, за да ми даде тези неща.

Бихте ли вложили в сърцето си онова, което е казал Исус в тези критични последни минути от живота си? Всяка дума е важна. Исус иска да разтвори небесните завеси пред вас, така както ги е разтворил и пред учениците Си. Разбирате ли, че през онази нощ Исус е мислил и за вас. Сигурен съм в това. В недоверчивият Тома и дръзкия Петър, в простодушният Натанаил и в пресметливият Яков, Исус е виждал и обичал и вас самият. И аз вярвам, че Той с любов ви е насочил към тази малка книжка със същата цел, с която е завел най-близките си приятели в онова лозе.

Тайните на лозето, които ще ви покажа в следващите глави представляват удивителния план на нашия Отец да осигурява плодородието на децата Си – физическо, емоционално и духовно. Всъщност, ние можем да ги наричаме семейни тайни, защото на практика те имат смисъл само за ученици като вас, които сте вървели след вашия Господ през целия път до тук ... заобикаляйки тържеството, извън градските стени, вървейки направо през тъмнината.

Глава 2

Какво иска Бог?

Замислете се за някои от нещата, които Исус не е държал в ръката Си, за да обясни онова, което е казал по време на тази нощ в лозето. Не е показал пари. Не е показал карта за завладяване на Ерусалим чрез военна сила (или с помощта на ангели). Нито пък е показал писмо до съпругите на учениците му, които са ги очаквали в домовете им, в което е обяснявал целта на обучението им през последните 3 години. Исус мислел за гроздето. Държейки един узрял грозд, Той казал: *“Аз съм истинската лоза, а моят Баща е лозарят. Той отрязва онези мои пръчки, които не дават плод, и подрязва и почиства онези, които дават, за да носят още повече плод. ... Аз съм лозата, а вие сте пръчките. Който остане в мен, ще даде много плод, защото без мен не можете да направите нищо. ... Моят Баща ще се прослави, когато давате много плод. Така ще докажете, че сте мои ученици.”* (Йоан 15:1-2, 5, 8)

Представяте ли си тази картина? Можете ли да усетите грапавата кора на лозата, жилавите мустачета с които се прикрепват лозовите пръчки към подпорите, влакнестата повърхност на новите ѝ листа? Можете ли да усетите мириса на вкусното и сладко грозде? Исус е обичал да представя най-дълбоките истини чрез прости и лесноразбираеми притчи. В последното си послание преди смъртта си Той е искал ние да разберем с цялото си същество, **че ни е оставил да живеем на тази планета поради една неоспорима причина и тя е неразривно свързана с вярата.**

СТАРО ЛОЗЕ, НОВА ПЕРСПЕКТИВА

В метафората за лозето Исус ни представя една картина, чрез която иска да ни помогне да разберем **ролята си да принасям плод за Бога.**

Исус е лозата. Ако не сте израсли в лозарски район, вие може би си мислите, че лозата представлява дълго разстилащо се стебло, което се увива по теловете на опорната конструкция. Всъщност лозата е късото стъбло на растението, което израства от земята. Лозарите традиционно поддържат лозата с височина от 90 до 105 см. Лозата завършва с два клона, които се разклоняват в противоположни направления и се опират на опорната конструкция.

Отец е лозарят. Лозарят се грижи за лозето и той е или собственикът или нает от него човек. Задачата на лозаря е проста – **да произведе от лозите възможно най-голямото количество грозде.** Здравото и добре поддържано лозе дава по-голяма реколта.

Вие и аз сме лозовите пръчки. Усилията на лозаря са фокусирани върху пръчките, защото те произвеждат гроздето. Те се привързват към опорната конструкция или към колове, за да се позволи на въздуха да циркулира, гроздето да получава максимално количество слънчева светлина и да се осигури добър достъп за обработване. Лозарят се грижи за всяка пръчка с любов, **с цел тя да произведе възможно повече грозде.**

Тази информация за лозето може да е интересна от гледната точка на агронома. Но нека да ви попитам: Защо Исус е трябвало да говори с такива подробности за отглеждането на гроздето, когато само няколко часа са го деляли от смъртта и надеждите на най-добрите му приятели просто са били изпепелени? Несъмнено Исус е знаел, че времето и мястото са правилно избрани, за да покаже на учениците си **една нова гледна точка към нещата от живота.** Исус е искал да видят бъдещето си от небесната гледна точка. Той не искал да ги остави на земята да се чудят: *“Какво иска да направи Бог в живота ми? Защо нещата не станаха така, както очаквах?”*

КАКВО Е ПЛОД?

От дълги години аз считам, че този откъс представлява общ призив към християните да водят другите хора при Христос. Но няма логика да се ограничава смисъла на казаното от Исус за “плода” до спечелването на душите. Проследих използването на думите “плод” и “добри дела” в Библията и установих, че техният смисъл почти никъде не се променя. Например, нека да разгледаме този стих от Тит: *“**Нашите хора трябва да се научат да си поставят за цел да вършат добри дела, за да посрещат неотложните материални нужди и така няма да водят безплоден живот.**”* (Тит 3:14) Учениците не би трябвало да тълкуват думите на Исус само от чисто евангелизаторска гледна точка. Като хора, които живеят близо до природата, те би трябвало да разбират, че думата “плод” символизира най-добрите резултати или най-сладката награда в живота. Може би те ще си припомнят тези познати думи: *“**Ще бъде като дърво посадено при потоци води, което дава плода си на времето си, и чийто лист не повяхва; във всичко що върши ще благоуспява.**”* (Пс. 1:3)

От практическа гледна точка, плодът – това са добрите дела – нашите мисли, отношения или действия, които Бог цени, защото те го прославят. **Плодът от вашия живот се изразява в начина по който Бог получава**

дължимата му почит тук на земята. Поради това Исус казва: *“Моят Баща ще се прослави, когато давате много плод. Така ще докажете, че сте мои ученици.”* (Йоан 15:8) Вие принасяте плод, когато позволите на Бог да отгледа във вас едно ново, приличащо на Христос качество: *“А плодът на Духа е любов, радост, мир, търпение, благодат, доброта, вяроност, тактичност, въздържание.”* (Гал. 5:22) **Човек произвежда видим плод, когато позволи на Бог да работи чрез него за Своя прослава.** Плодът несъмнено включва в себе си и споделянето на вярата си с другите хора. Апостолите са гледали на всяка житейска случка като на възможност да принасят плод.

Павел пише: *“А Бог може да ви отрупа с всякакви дарове така, че винаги да имате всичко, от което се нуждаете, и дори повече, за да изобилствате във всякакви добри дела.”* (2Кор. 9:8) Независимо дали сечете дърва за някоя вдовица, или се грижите за някой болен съсед, или живеете като мисионер в джунглата, **вашият плод става видим, когато сте мотивиран да работите за прослава на Бога.** При това положение, доколко важно и ценно е да принасяме плод? Исус казва: *“Не вие избрахте мен, а аз избрах вас и ви определих да отивате и да давате плод, и искам плодът ви да е траен.”* (Йоан 15:16) Плодът е единственият ви постоянен влог на небето. **Истинският плод винаги е дълготраен!** И това е основната земна причина, поради която вие сте спасен. Павел е казал на християните, че Бог *“... ни създаде в Христос Исус за добрите дела, които вече бе приготвил, за да ги вършим в живота си.”* (Еф. 2:10)

Исус не ни е отвел в този огрян от светлината на факлите кръг **само за да се осъществят мечтите ни.** Както мечтите на учениците му, така и нашите мечти винаги са твърде дребни. **Ние сме тук, за да изпълним мечтата на Бога** – *че ще Го прославяме чрез живот, изпълнен със забележителни дела.* По този начин ние получаваме своето най-голямо лично реализиране, както сега, така и във вечността. Може би си мислите, че нещо, което е от изключителна важност за Божия план ще се случи автоматично във вашия и в моя живот. **Едва ли има по-голяма от тази заблуда!** Защото за да произвежда лозето грозде, лозовите пръчки трябва да отговорят положително на грижите и на вниманието на лозаря. Но както ще видим, не всички пръчки реагират по един и същ начин. Всъщност, всяка лозова пръчка е уникална и когато дойде денят за събиране на реколтата, всяка от тях ще произведе различно количество грозде. Нека да извървим собствения си път в лозето. Аз ще ви покажа четирите различни нива на вечната реколта. Вие ще получите ясна представа за това, което допринасяте с живота си за Бога точно в този момент.

КОШНИЦИ НА СЛАВАТА

Ранна сутрин е по време на събиране на реколтата в лозарски район. Докато вървите по пътеката, която криволичи, за да стигне до прекрасното лозе разположено на склона на един хълм, вие се наслаждавате на свежия въздух. По пътеките между редовете виждате кошници за гроздето – по една кошница под всяка пръчка. Досещате се, че лозарят вече е тук, може би още от зазоряване.

От начина, по който са разположени кошниците може да предположите, че той прави проверка на реколтата. Както предполагате, лозарят иска да узнае каква реколта трябва да очаква, преди по-късно същата седмица колите с гроздето да бъдат откарани в града. Вие вземате първата кошница и поглеждате в нея. Виждате, че е празна. Не е много окуражаващо – някои пръчки не са родили даже един грозд. Исус е имал тези пръчки предвид, когато е казал: *“Той отрязва онези пръчки, които не дават плод, и подрязва и почиства онези, които дават, за да носят повече плод.”* (Йоан 15:2) Правите няколко крачки по пътеката и вземате втората кошница. Какво облекчение! Вие виждате няколко добри грозда на дъното ѝ. Следователно, някои пръчки не са безплодни. Вие можете да намерите гроздове по тях, но трябва да се вгледате достатъчно. Исус описва тези пръчки като *“онези, които дават (плод)”* (ст.2). Но количеството не е толкова много, за да се зарадвате. Започвате да се съмнявате за качествата на лозаря и за плодородието на този лозарски район. За щастие, следващия ред ви дава предостатъчни гаранции. Виждате кошница, която е повече от половината пълна с едро и сочно грозде. Вие ще се чувствате горд да излезете от лозето с тази кошница. Според описанието на Исус, тази пръчка носи *“повече плод”* (ст.2).

Може ли реколтата да бъде по-добра от тази? Разбира се! Просто почакайте, докато погледът ви попадне върху кошницата от последния ред. Тук веднага забелязвате, че както размера, така и количеството на гроздето са необикновено големи. Четвъртата кошница е препълнена с най-големите и най-привлекателни гроздове, които някога сте виждали. До сега не сте знаели, че една пръчка е в състояние да роди толкова много плод. Описанието на Исус за тази пръчка е че тя *“ще даде много плод”* (ст.5). А когато се приберете у дома, вие вече имате по-добра представа за онова, което Исус се е опитвал да каже в лозето:

Всеки от нас е пръчка, която произвежда едно ясно определено ниво на изобилие (което аз онагледих чрез кошниците):

Кошница 1 – няма плод.

Кошница 2 – плод

Кошница 3 – повече плод

Кошница 4 – много плод

Отец иска от нас да произвеждаме повече плод, тъй като Той активно се грижи за нашия живот, за да можем да се развиваме и да се превръщаме от безплодна пръчка в пръчка, която е отрупана с грозде и да се превръщаме от празна кошница в кошница, която е препълнена.

А винаги е възможно да произвеждаме повече. Защо? **Защото ние сме създадени да раждаме плод, повече плод .. и още повече плод!** Позволете ми да ви попитам, колко много плод виждате в днешния си живот?

СЪЗДАДЕНИ ЗА ИЗОБИЛИЕ

Аз съм питал хора от цял свят как биха описали нивото на плодородност на днешното християнство. Техните отговори съвпадат. Хората стигат до извода, че почти 50% от християните или не дават плод или дават много малък плод. Други 30% дават някакъв плод. **Само 5% от християните дават много плод.** Ако се вгледате в християните от вашата църква, дали тези данни ви изненадват? Според вас, в коя от тези групи попадате вие самият? Даже ако тази оценка за християните е вярна само отчасти, вие все пак можете незабавно да разберете важността на уроците от лозето. Раждането на плодове не е някакъв уникален феномен, който е запазен само за някои християните. Това е предназначението на всеки вярващ. Ако Исус ни е избрал за изобилие, ако очаква от нас изобилие и е вложил в нас дълбокия стремеж към изобилие, как бихме могли да се задоволяваме с кошница, която е на половината празна? Отговорът е следния: Не можем и не трябва да се задоволяваме.

В следващите шест глави ще се запознаете с три тайни от уроците в лозето, които ще променят живота ви. Всяка от тях представлява малко познат или често пъти погрешно разбран принцип, който ще отключи за вас живот, преливащ от плодородие за Бога. Не ги наричам тайни в смисъла, че са известни само на мен, **а защото са ключът за решаване на проблема.** Въпреки това със сигурност мога да кажа, че ако не познавате и не прилагате онова, на което е поучавал Исус в лозето, вие никога няма да изживеете изобилния живот, към който се стремите. Просто няма друг начин.

Ако подозирате, че пръчката ви дава малко или въобще не дава плод, следващите две глави са специално за вас. Ще трябва да погледнете в първата празна кошница и към безплодната пръчка, която е свързана с нея. Ще разберете защо някои християни с добри сърца в продължение на дълги години живеят в безпорядък, болка и нужда и защо не би трябвало да бъде така. Гарантирам ви, че след като разберете какво прави невидимата ръка на Бога в живота ви и след като отговорите правилно, вие незабавно ще започнете да процъфтявате. И ще се чудите защо толкова дълго сте се задоволявали с толкова малко.

Глава 3

Най-добрата новина

(Която до сега не сте искали да чуете)

Наскоро по време на една конференция срещнах една жена, която изглеждаше като хваната от някаква невидима мрежа. Катрин беше умна и ясно изразяваща се шейсетгодишна жена. Когато по време на вечерята групата ни започна да говори за духовни преживявания, Катрин призна, че дотогава никога не беше успявала да постигне обновяване на християнския си живот. Тя каза: **“Аз просто не усещам, че вярата ми струва нещо – в мен има само вина. Постоянно си мисля, че Бог не ме харесва. А и защо да ме харесва? Аз не съм допринесла много за прославата Му в този свят.”** Няколко пъти по време на вечерята Катрин се чудеше защо вярата ѝ не дава резултат. Когато започнаха да сервират десерта, на мен ми хрумна една идея и ѝ казах: **“Мисля си, че има нещо друго, което пречи на духовното ви израстване.”** “И какво е то?” – попита ме тя. След като обсъдихме няколко възможни причини, аз ѝ предположих: **“Да не би да не можете да простите нещо?”** Тя ме изгледа объркано: **“Защо си мислите, че това може да е причината?”** “Може и да греша,” – казах аз, но ѝ предложих, ако желае да поговорим повече.

На следващата сутрин тя ме чакаше след закуска. Призна ми, че предната нощ дълго време не могла да заспи и ме попита дали бих могъл да ѝ помогна. Скоро след началото на разговора ни от нея започна да се излива горчивина към майка ѝ. Помолих я да направи списък на всички наранявания и обиди, които свързваше с майка си. На следващата сутрин отново се срещнах с Катрин, която този път плачеше, **трепереше и стискаше няколко листа.** “Ето това е,” – каза тя тихо. “Ето това контролира живота ми.” Тя ми подаде пет листа хартия, изписани и от двете страни с дребен почерк. **В тях точка по точка се описваше горчивият ѝ обвинителен акт срещу майка ѝ.** Накрая следваше подробно описание на личните щети, които Катрин беше изтърпяла през целия си живот поради майка си. Ние си поговорихме. Тя плака, но след един

час вече беше в състояние да се разкае за своя дух на непростителност и да прости на майка си. Видях как чертите на лицето ѝ омекнаха, все едно че се подмлади с 20 години.

Казах ѝ: “А сега си готова да приемеш нещо ново от Бога.” Тя се съгласи. Шест месеца по-късно получих съобщение от нея. Тя ми казваше, че се е сдобрила с майка си, но това било само началото. Пишеше ми: “Сега отново си разговарям с Бога. Все едно, че душата ми отново може да диша. Даже приятелите ми, които не са християни забелязват това. **Започнах да изпитвам удоволствие да служа на Бога.**”

Подобно на Катрин, милиони искрени християни са хванати в някаква невидима мрежа. Те изпитват болка и считат, че са неудачници. В животът им липсва или има много малко значими неща и те не знаят какво се дължи това. Дали и вие не сте един от тях? Ако е така, вие сте вярващият, за който Исус *първо* е мислел през онази нощ в лозето. В тази глава ще разгледаме безплодните пръчки и празните кошници. Ще се запитаме как Бог отговаря и се отнася към такава лозова пръчка като пръчката на Катрин, която не е давала плод в продължение на много време. Ще трябва да разберете някои горчиви реалности, които могат да ви накарат да бъдете нащрек. Но така ще разберете безценната тайна, която може да превърне безплодието в нещо красиво. Ако се стремите към това, наведете се по-близо ...

БЕЗПЛОДНАТА ПРЪЧКА

Исус е казал: “*Той (Отец) отрязва онези мои пръчки, които не дават плод, и подрязва и почиства онези, които дават, за да носят още повече плод.*” (Йоан 15:2) Каква заплашителна мисъл! Според някои Библейски учители този стих означава, че ако не давате плод, вие не можете да бъдете християнин. Други считат, че “отрязва” означава, че ако човек упорито продължава да живее без да дава доказателства, че е спасен, той умира. Но не считате ли, че основния смисъл на казаното в случая се изразява от фразата “*онези мои пръчки?*” На много места в Новият Завет вярващия е описван като човек, намиращ се “*в Христос*” (напр. 1Кор.1:30; 2Кор.5:17; Еф. 2:10; и Фил. 3:9).

По тази причина аз вярвам, че с пълно основание можем да стигнем до извода, че е възможно човек да е “в Христос,” но въпреки това да бъде като пръчка, която **за известно време** не ражда плод. Това се потвърждава и от житейската практика. Ако приличате на мене, вие несъмнено сте живели по такъв начин в продължение на една седмица или на една година, че сте сигурен, че не сте раждали плод. Вярвам, че точно за това е говори Исус. Между другото, ние знаем, че не можем да се спасим чрез собствените си дела: “*Защото по Божиата благодат сте спасени чрез вярата и това не идва от вас самите, а е дар от Бога. То не е резултат от нечие дело, така че никой не може да се хвали с това.*” (Еф. 2:8,9) Освен това знаем обръкращата забележка на Исус: “*Вие вече сте чисти*”(Йоан 15:3). Тогава как се съчетава “отрязва” с “чисти”? И какво общо има между “чисти” и “не дава плод”? Отговорът се състои от две части.

1. Точният превод на гръцката дума *airo*, употребена в Йоан 15 за израза “отрязва”, може да бъде преведена и като “*събирам*” или “*повдигам, нося, премахвам.*” Например, ние намираме точен превод на думата *airo* в Мат. 14:20, където се казва, че учениците “*събраха*” дванадесет кошници с храна, след като нахранили 5000 човека, или когато Симон бил принуден да “*носи*” кръста на Христос (Мат. 27:32), или когато Йоан Кръстител казал, че Исус е Божието Агне, което “*премахва*” греховете на света (Йоан 1:29). Всъщност, както в Библията, така и в гръцката литература, думата *airo* **никога не се употребява в смисъла** “отрязва.” Следователно, когато в някои преводи на Библията тази дума от Йоан 15 е преведена като “отрязвам,” това представлява неправилно тълкование, а не точен превод. “**Повдигам**” **предава идеята, че лозаря се навежда и повдига пръчката.** Но защо?

2. Преди години по време на една конференция на пастори, провеждана на Западното Крайбрежие разбрах втората част на отговора. До мен се доближи един загорял от слънцето мъж и ме попита: “Разбирате ли Йоан 15?” “Не съвсем,” – отговорих му аз. “Защо?” Той ми каза: “Аз притежавам голямо лозе в северна Калифорния и си мисля, че разбрах смисъла на казаното в Йоан 15.”

ПОВДИГАНЕ

Докато седяхме един срещу друг на една маса в ресторанта, той започна да говори за живота на лозаря: за дългите часове, прекарвани в обикаляне на лозите, в грижи за гроздето, за наблюдаване на развитието на плодовете и за изчакване на най-подходящият ден за започване на събирането на реколтата. Той ми обясни: “Новите пръчки имат **естествена склонност да израстват в посока към земята** и след това да се разстилат по нея. Но там те не могат да родят плод. Когато пръчките пълзят по земята, листата им се покриват с прах. Когато вали, те се покриват с кал и се зацапват. Така пръчката заболява и става непотребна.” “И какво правите вие?”- попитах го аз. “Може би ги откъсвате и ги изхвърляте?” – попитах го аз. “О, не!” – възкликна той. “Пръчката е твърде ценна, за да се постъпва по този начин. Ние обикаляме лозето с кофа с вода и търсим такива пръчки. Когато намерим такава пръчка, ние я повдигаме от земята и я измиваме.” С почернялите си и загрубели ръце той ми показа си как прави това. “След това увиваме

пръчките около опорната конструкция или ги привързваме. Много скоро след това те започват бурно да растат.”

Докато той говореше, аз си представих движенията на ръката на Исус, когато е поучавал учениците си в лозето през онази нощ. Той е показвал как Отец иска да се увери, че реколтата му е изобилна и сладка. **Когато пръчките паднат в калта, Бог не ги изхвърля и не ги изоставя.** Той ги повдига, почиства ги и им помага, за да дават отново плод. Внезапно получих вътрешно просветление: Повдигане ... почистване ... Никога не бях препрочитал Йоан 15 по начина, по който го направих тогава. **За християнина грехът е като калта, която покрива листата на лозата.** Въздухът и слънчевата светлина не могат да достигнат до зацапаната им повърхност. Пръчката започва да слабее и не дава плод.

Как нашият Лозар ни повдига от калта и от мизерията? Как Бог превръща пръчката ни от безплодна в красива лозова пръчка, за да сме способни да пълним кошницата си? **Отговорът на този въпрос е първата тайна на лозата: Ако живота ви постоянно не ражда плод, Бог неизбежно ще ви възпита.** Ако е необходимо, той ще употреби болезнени средства, за да ви накара да се разкаете. Неговата цел е да ви очисти и да ви освободи от греха, за да сте в състояние да живеете по-изобилен живот за Негова прослава. Библията нарича този процес възпитание или обуздаване, а аз я наричам най-добрата новина, която до сега не сте искали да чуете.

ДОБРОТО НАРАНЯВАНЕ

Възпитание (дисциплиниране, обуздаване) наричаме онова, което става, когато нашия жив Отец се намеси, за да повдигне и да ни отклони от нашите разрушителни и безплодни цели. *“Да вземеш, прочее, в съображение в сърцето си, че както човек наказва сина си, така и Господ твоя Бог наказва тебе.”* (Втор. 8:5) Разбира се, всички ние сме грешни хора. Ние грешим от време на време. Но обикновено Божието възпитание и наказание бива причинявано от някакъв основен проблем с греха – от някакво неприемливо за Бога поведение, което оказва пагубно влияние върху живота ни. Възпитаването се прекратява тогава, когато проблемът изчезне.

Дали детето се чувства добре, когато е наказвано и приучавано на дисциплина? Не. Може би това е причината, поради която пилеем толкова много от времето си, за да избегнем наказанието или като вярваме, че такова нещо няма да ни се случи. Дали бащата се чувства добре, когато наказва детето си и го приучава да бъде дисциплинирано? Не. Ако сте родител, вие знаете с какво нежелание приемате задачата да причините болка на детето си.

По същия начин се чувства и Бог. **Дали наказването и дисциплинирането са израз на силна любов?** **Абсолютно!** Ключов текст за да разберем как Бог се опитва да ни очисти може да се намери в Евреи: *“Сине мой, не гледай лекомислено на възпитанието от Господа. Не се отчайвай, когато той те избличава. Защото Господ възпитава онези, които обича и наказва всеки, който приема за свой син.”* (Евр. 12:5-6) Ние научаваме следните важни принципи от тези стихове: **Бог е онзи, който ни наказва; Той наказва всички вярващи; Той винаги ни наказва, защото ни обича. Моля ви да обърнете внимание, че аз свързвам “повдигането,” т.е. намесата на лозаря от Йоан 15 с думите “възпитание,” “избличаване” и “наказване,” в смисъла, в който са използвани в Евреи и на други места.**

Думата *airo* не е използвана на друго място като синоним за коригиране на поведението, тя е използвана само в притчата на Исус за лозето. За да направя връзката, аз зададох по-обобщаващия въпрос: *Как постъпва Бог с непокорните вярващи?* Отговорът е следния: **Той взема необходимите мерки, за да коригира поведението им, точно така както лозаря взема необходимите мерки, за да коригира непокорните лозови пръчки.** Защо се налага любящият ни Бог да ни причинява болка, даже и в малки дози? За да привлече вниманието ни и да получи така желаните резултати от нашия живот. Както се обяснява в Евр. 12:11: *“Когато ни възпитават, това не ни носи радост, а скръб, но по-късно, след като сме се поучили, получаваме мир, защото започваме да живеем праведно.”* Родителят знае как става това. Вие обяснявате на безстрашния си 5-годишен син, че му е забранено да пресича улицата. Вие правите това, защото го обичате и сте загрижен за живота му. Но когато топката му се изтърколи към другия край на улицата, той пренебрегва забраната. Тогава вие се намесвате.

Тъй като синът ви не е запомнил онова, което сте му казали, може би е време да поседи наказан в ъгъла и да повтори 50 пъти: “На мен ми е забранено да пресичам улицата.” Може би ще го затворите в стаята му, за да осъзнае грешката си. Или да му отнемете любимата топка. Момчето ви се съпротивлява, бори се, оплаква се, но вие не можете да не се намесите. Въпреки, че не може напълно да осъзнае опасността от движещите се коли, **благодарение на наказанието той се научава да свързва тази грешка с неприятните последици.**

Нека да си признаем, че поради болезнените си спомени от детството, много хора имат погрешна представа за Божието дисциплиниране. И вие може да сте като тези хора. Окуражавам ви да позволите на истината за вашия небесен Отец да промени начинът ви на мислене. Вашият Отец никога няма да ви

наказва поради изблик на гняв или под влияние на някакво егоистично желание. Той никога няма да изгуби контрол над себе си. Авторът на Евреи казва: *“Нашите земни бащи ни възпитаваха за кратко и така, както считаха за най-добре, а Бог ни възпитава за наше добро, за да можем да станем свети като него.”* (Евр. 12:10) Действията на Бога са породени от желанието да ви подтикне с любов, мъдрост и непреклонност към живот и характер, който искате да имате, но до които не можете да стигнете без неговата помощ.

ВСИЧКО ЗАВИСИ ОТ ВАС

След като вярващите разберат мотива на Бога чрез наказанието, пред тях изгрява една удивителна истина: *“Наказанието може да не продължава! Всичко зависи от мен. Аз ще изпитвам болка само когато продължавам да греша.”* В края на краищата, когато се грижи за изцапаните лозови пръчки, Лозарят има предвид само изобилие и радост, а не мизерия. Когато пръчката бъде почистена и готова да дава плод, изчезва нуждата от неговата намеса. Поради това моята цел е да ви помогна да разберете как се отнася Бог с вас, за да избягвате ненужното и продължително дисциплиниране. Бог не очаква да се си стремите или да се наслаждавате, когато Той ви наказва. Ако сте наказан, Той даже повече от вас иска да престанете да давате поводи, поради които да бъдете наказван. И помнете, че възпитанието на Бога е само един от аспектите на Неговата връзка с вас. Когато вашата майка ви смърря, тя не престава да се грижи за вас и не престава да ви говори. Сатаната ще се стреми да ви убеди, че поради това, че вашия Отец се отнася твърдо с вас, вие сте нищожен и нежелан губещ човек. Но точно обратното е вярно. *“Само когато не сте наказван, вие би трябвало да съмнявате, дали Бог ви харесва.”* Библията казва: *“А не ви ли възпитават като всички останали, значи сте незаконни, а не истински синове.”* (Евр. 12:8)

ГОРЧИВАТА РЕАЛНОСТ

Дали лозовата ви пръчка е болна? Първият път, когато повечето християни разберат на собствен гръб Исусовото учение за дисциплинирането, те реагират шокирани и с мъка. Шок, защото в продължение на дълго време не са успявали да свържат житейските си трудности с целенасочената намеса на Бога, породена от техния грях. Мъка, заради цялата излишна болка и безпътица, която са изживявали, понякога в продължение на години. Катрин беше попаднала в капана на един тъмен свят от разочарование и болка. Тя погрешно считаше, че тези симптоми са нейните проблеми. *“Всъщност проблемите ѝ бяха: нежелание да прощава, горчивина, гняв, омраза и отмъстителност.”*

Поради тези грехове Бог я възпитаваше. Той искаше сърцето ѝ и душата ѝ да бъдат здрави и животът ѝ да дава изобилни плод. Освен това, Той знаеше, че празната кошница, която седеше под нейната пръчка беше част от нейното нещастие. Спомнете ли си, че казах, че горчивата реалност за Божието дисциплиниране може да ви държи нащрек? В следващата глава ще видите как християните могат да страдат от умора, болести и даже да умират поради продължително и пренебрегвано дисциплиниране. Вие питате: *“Възможно ли е дисциплинирането на Бога да е толкова сурово?”* Отговорът ще ви изненада. Той ще ви мотивира силно да не губите нито минута повече от необходимото в калта и мизерията. Вече ви запознах с част от първата тайна: *“Бог винаги дисциплинира и възпитава онези, които не принасят плод.”* Но да разбираме защо Бог прави това и как да реагираме на наказанията Му, за да се прекратяват мъките ни възможно по-рано – това е част от тайната, която може да ви издигне до следващото ниво на плодовитост. Това е начинът, по който вместо празна кошница можете да получите огромни гроздове със сочно грозде. *(Коментар: А тъй като всяко наказание причинява болка на наказваният човек, добре е да запомним максимата: „Болката забива флага на реалността в крепостта на непокорното сърце.“ А реалността е, че Бог ни обича толкова силно, че няма да ни позволи да се провалим и ще ни наказва, за да пречупи непокорството ни и по този начин да ни спаси от самоубийственото ни непокорство. Бог не е за подценяване! Д. Пр.)*

Глава 4

Степените на любовта

“Замислете се за силата на повдигнатата вежда на майка си. Когато бях малък, майка ми беше в състояние да прикове вниманието ми, да измъкне все още празната ми ръка от кутията със сладкишите и да затвори устата ми преди да съм успял да довърша изречението си ...и то само с помощта на едно просто смръщване!” Аз израснах в семейство с шест деца. Ако някой не се държеше прилично на масата по време на вечеря, повдигането на веждата на майка ми беше първия признак за приближаващата неприятност. Този поглед на майка ми означаваше: *“Брус, какво си мислиш, че правиш?”*

Каква власт имаше нейното малко предупреждение, което слагаше край на всевъзможни глупости! (Даже сега, докато си мисля за това, аз по навик преставам да седя прегърбен и се изправям на стола.) Истината е, че веждата на майка ми упражняваше такова огромно влияние, **защото знаех от собствен опит, какво щеше да се случи, ако не ѝ обърнех внимание.**

Искам да ви покажа, че Лозарят се отнася по подобен начин към децата си. Бог се намесва, когато позволим на греха да блокира способността ни да принасяме плод. В началото с нежен жест. Но какво ще стане, ако не му обърнете внимание? Какво ще се случи, ако решите, че “повдигнатата вежда” не се отнася за вас? **Както сам ще се убедите, Бог с любов ще прибегне до по-силни средства.** В последната глава ще откриете, че наказанието представлява активен отговор на Бога, целящ да излезете от състоянието на горчивина и да започнете да давате плод. (*Коментар: Сравнете това със сегашните „либерални“ опити за предоставяне на права на детето, стигащи даже до степеня, чрез помощта на „грижовната“ държава детето да може да осъди родителите си. Или пък да определя пола си! Човешката глупост е безгранична. След като отхвърлим Бога, ние приличаме на движеща се кола без волан и спирачки. Д. Пр.)*

Ние сме открили, че грехът е причината да имаме малко или въобще да не можем да демонстрираме вечната ценност в живота ни. **Наказанието е проява на стратегията на Лозаря, целяща да ни почисти, за да започнем да даваме плод за кошницата си.** Ако все още се чудите, дали в момента се намирате в период на наказание, задайте си следния въпрос: “В състояние ли съм да направя преглед на живота си от деня в който станах християнин и да видя много ясно, че съм се освободил напълно от онова греховно поведение, към което се придържах по-рано? Има ли такива мисли, действия и навици, които по-рано са управлявали живота ви, но вече сте се освободили от тях?” Ако можете да отговорите положително, това означава, че се движите напред и нагоре с Бога. Ако отговорите отрицателно, тогава може би кошницата ви е празна и вие без съмнение се намирате в период на възпитание. Препоръчвам ви да се опитате да разберете каква степен на наказание използва Бог, за да привлече вниманието ви.

ТРИ СТЕПЕНИ НА БОЖИЯТА НАМЕСА

Имате ли ясна представа как Бог ви съобщава желанията си, когато имате нужда от Неговото коригиране? Ако прочетем отново стиховете от Евреи 12, ние ще открием три степени на намеса. Повече няма да живеете в неведение относно начина, по който Бог действа в живота ви, за да ви върне обратно към плодородието. Първата степен на наказание може да представлява просто една убеждаваща мисъл, която да ще подейства така възпиращо, все едно че сте чули Бог да произнесе името ви.

Степен 1: Изобличаване – “Сине мой, не гледай лекомислено на възпитанието от Господа. Не се отчайвай, когато той те изобличава.” (Евр. 12:5) Упрекът представлява устно предупреждение. Ако аз се окажех достатъчно умен, за да се подчиня на повдигането на веждата на майка ми, мирът се възстановяваше и вечерята протичаше приятно за всички присъстващи. В противен случай, ако упорствах с неприемливото си поведение, родителите ми повишаваха степеня на коригиращите си усилия.

Баща ми се изкашляше, което означаваше: Брус, може би не си забелязал повдигнатата вежда на майка си? Въпреки това, ако и този сигнал не стигаше до съзнанието ми, баща ми произнасяше името ми, спокойно, подчертано и предупреждаващо: “Брус!” Баща ми не се отнасяше несправедливо към мен. Като първа степен на наказание, **тези упреци бяха пораждани от лошото ми поведение и имаха за цел да ми спестят последващата болка.**

Ние чуваме упрека на Бога, но не винаги решаваме да се подчиним. Бог може да ни накара да го чуем, като използва много начини: бодване на съзнанието ни, навременна дума казана от друг човек, Библията, проповеди на тема Божието Слово или като бъдем убеждавани от Светия Дух. (Разбирате ли колко чудно и милостиво е от страна на Бога да използва толкова много методи, за да привлече вниманието ни и да ни отклони от нещастieto, към което сме се запътили?) **Тези устни средства – подобно на честите молби, с които майката се обръща към малкото си дете – са най-обичайните методи за възпитаване, на които биваме подлагани в Божието семейство.** Ушите ни винаги би трябвало да са отворени за тях. Обаче, ако вкоравим сърцата си и затворим ушите си, ние принуждаваме нашия Отец да използва по-силни средства за коригиране.

Степен 2: Възпитание (смиряване, отрезвяване, дисциплиниране) – “Защото Господ възпитава онези, които обича.” (Евр. 12:6) На други места в Библията думата “възпитава” се използва взаимно заменяемо с думата “дисциплиниране.” Но в този случай виждаме, че тя се употребява по един специфичен начин, който показва една по-сериозна степен на дисциплиниране. Възпитаването е нещо, което човек възприема като безпокойство, объркване или стрес. Онова, което по-рано ви е карало да се чувствате радостен, сега ви натъжава. Чувствате напрежение на работното си място, у дома си, в здравето си и във финансите си. **За малкият Брус на масата за вечеря “възпитаването” може да означава да бъде изпратен в стаята си още преди вечерята да е свършила. Няма повече ядене. Няма вече наслада от общуването със семейството. Изобличението не е свършило работата. За щастие, чувството, че е нещастен ще я свърши.**

Много християни се борят на това ниво на дисциплиниране, но въпреки това не успяват да възприемат сигналите. Те се чувстват нереализирани в църквата, настроени са критично към другите християни и нямат близко и интимно отношение с Бога. Когато отворят Библията си, тя им се струва тежка като олово, а не гледат на нея като на добре дошло облекчение. Подобно на Катрин от предишната глава, отношенията им с Бога, изглеждат като прокълнати от тъгата или летаргията, чийто причинител те не са в състояние да определят.

Ако нещо от тези симптоми ви звучи познато, не е нужно по-усърдно да посещавате църквата или да четете Библията с по-голямо желание. **Вместо това трябва да се вгледате в продължаващия грях в живота си, в калта, която се трупва върху листата ви и прегражда пътя да получавате най-доброто от Бога.** Ако не реагирате и не се подчините, любовта ще убеди вашия Отец да вземе още по-драстични мерки.

Степен 3: Наказване – **“и наказва всеки, когото приема за свой син”** (Евр. 12:6) Да наказвам означава да бия, да приложа наказание. Същата дума е използвана в Евангелието, за да се опише онова, което са направили римляните на Исус, преди да го разпънат на кръста. Това не е приятна картина! На практика може да замените думата **“наказание”** с **“причиняване на мъчителна болка.”** Според вас какъв процент от християните са били наказвани? **Може да се шокирате, когато прочетете, че Бог наказва “всеки син.”** Това означава, че има много голяма вероятност вие вече да сте бил наказван. Когато Бог прилага тези мерки за възпитание, това означава, че вие демонстративно извършвате грях и най-безцеремонно отказвате да правите онова, което знаете, че е правилно. Вие не сте се подчинили на предишните опити на Бога да ви спаси от неподчинението и да ви върне към плодородието. Следователно, Бог бива принуждаван да приложи силна болка, за да ви накара да влезете в правия път.

Да разгледаме непокорното поведение на малкия Брус. Ако нищо друго не ми помогнеше, за да променя поведението си, баща ми ме изпращаше да стоя в стаята си **и да чакам, докато дойде да ме напердаши.** Коленете ми се разтреперваха, а устата ми пресъхваше. Аз знаех, какво ме очаква – пердах, който никога нямаше да забравя! Всеки мрази Болката, но нали тя със сигурност ще привлече вниманието ви? **К. С. Луис е казал, че Бог ни шепне чрез удоволствията, но ни крещи чрез болката.** Понякога се налага небесният ни Отец да крещи. Той гледа много сериозно на продължителната болка и ще ни я причини. Последствията от това са по-драстични от онова, което повечето християни могат да разберат.

Павел е казал, че непризнатия грях, заради който коринтяните не се разкажали станал причина върху тяхната малка църква да се стовари едно алармиращо покривало. Членовете ѝ най-открито вършели смъртни грехове, но в същото време вземали участие в Господната Трапеза, все едно че не правели нищо лошо. Павел казва, че действията им станали причина, да бъдат наказани както те, така и други хора. **“Ето защо има сред вас много слаби, болни и много умират.”** (1Кор. 11:30) **Разбрахте ли това? Тъй като грехът сред вярващите от Коринт продължавал, мнозина от тях боледували, а някои вече умрели!**

Това не е случай от Стария Завет, това се е случило в една новозаветна църква, такава като вашата и моята църква. Тъй като много християни от църквите ни осъзнават, че не произвеждат плод за Бога (което научихме, че се дължи на това, че продължават да вършат някакъв грях), не е ли това причината, поради която мнозина от нас страдат от ужасните последици на този грях? Какво бихте казали за доказателствата за подобно твърдение? Напълно наясно съм, че това наистина е територия на предизвикателството, поради което трябва да продължим с няколко заключения:

- Бог никога не би наранил един невинен човек, за да накаже индиректно някой друг греховен човек. С други думи, майка ви не би заболяла от рак, защото вие имате извънбрачна любовна връзка. (Вие бихте ли изпратили сина си в стаята му, защото дъщеря ви е нарушила правилата?)

- Когато Бог ни наказва, Той не прави това, защото е подъл, посредствен, нетърпелив или гневен.

- Бог предлага на всеки от нас възможности да му отговоряме до последния миг от земния ни живот.

Имайки предвид тези заключения, ние трябва да приемаме много сериозно предупрежденията на Павел. Призовавам ви да постъпвате така, защото: **“Страхът от Бога е началото на мъдростта.”** (Пр. 9:10). След като цената, която лично плащаме за някакъв продължаващ грях може да стане толкова голяма, ние би трябвало да си зададем въпроса: **“Какво пречи на толкова много християни да престанат да правят своя грях и да се превърнат в плодотворни деца на Бога?”** Вярвам, че основната причина за това е, че те са позволили да се превърнат в роби на погрешни схващания.

КАКВО ПРЕЧИ НА ДОБРИТЕ ХОРА ДА ОЧИСТЯТ ДЕЛАТА СИ?

Трудно е човек да се пребори с вярванията си. Например, **когато определяме в какво вярваме, ние проявяваме склонност да даваме предимство на онова, което казваме, вместо да наблюдаваме това, което правим.** Или пък искаме удобството на грешните ни представи да продължава толкова дълго, че започваме да си внушаваме, че не правим нищо лошо. Срещал съм хиляди християни, които в продължени на години са били пленници на опасни вярвания. Откривате ли себе си в някои от тези объркани гласове?

- “Болката и отрицателните обстоятелства в живота ми се дължат на лошия ми късмет или на несправедливата съдба. Те не са свързани с онова, което правя.”

- “Ако Бог ме наказва по някакъв начин, това е еднократен акт. Той прощава толкова много и не би могъл да ме накара да изстрадам все по-големи отрицателни последици или преднамерено да ми причини болка, само за да ме мотивира да спра да греша.”

- “Позволете ми да бъда искрен. Насладата, която получавам от моя така наречен грях е по-силна от духовните изгоди, които бих получил, ако престана да го върша. В края на краищата, с греховете си аз не навреждам на никой друг човек.”

- “Аз просто не мога да се преборя с този грях. Този проблем е още от времето, когато бях дете. В такъв случай защо Бог не погледне милостиво, вместо да ме наказва заради него?”

- “Просто защото греша не означава, че не мога да направя нещо за Бога. Та нали Бог използва даже пукнатите гърнета? Нали сте съгласни, че не всеки може да бъде като Били Грем.”

- “Това не е грях. Това е просто слабост, част от моята личност, нещо с което продължавам да се боря.”

Ако разпознавате себе си в някоя от тези погрешни разбирания, осъзнавате ли всъщност какво казвате? *Няма последици от гряха ми. Бог няма да го преследва. Аз обичам твърде много гряха си, за да спра да го правя. Убедих се, че не мога да престана. Грехът ми няма да намали ефективността ми. В края на краищата, моят проблем даже не е грях. Ако разсъждавате така, окуражавам ви да приемете истината отричаща лъжите, които са причината да изпитвате ненужна болка. Погледнете в очите факта, **че колкото по-дълго стоите наказан и не излизате от това състояние, толкова повече принуждавате Бога да приложи още по-силни коригиращи действия.** Отречете се с цялото си сърце от греха, който ви пречи да процъфтявате и държи празна кошницата ви.*

ЩАСТЛИВО ОБРЪЩАНЕ

Библейското име на тази незабравима и изпълнена с надежда промяна на посоката на движението е **разкаяние**. Разкаянието означава отклоняване от греха, който ви кара да страдате, с цел да се обърнете към щедрите подаръци, които Бог ви е обещал. След време ще се върнете в спомените си към миналата си решимост да стоите в калта и ще се чудите как сте могли толкова дълго да се съпротивлявате на милостта на вашия Отец и то на толкова голяма цена.

Когато се подчиним на Божието наказание, това ни носи незабавни изгоди. Когато позволим на наказанието да ни обучи, ние не само се освобождаваме от греха си, но освен това ставаме по-зрели. В Евреи се казва: *“Когато ни възпитават, това не ни носи радост, а скръб, но по-късно, след като сме се поучили, получаваме мир, защото започваме да живеем праведно.”* (Евр. 12:11) Разкаянието не просто ни връща до нулата – Бог ни придвижва от -10 до +10.

Но разкаянието не е еднократен акт. Това е стил на живот и наличие на постоянна решителност да отхвърляме непокорността си, за да получаваме прошката на Бога. Някои грехове ни държат в такова робство, че се нуждаем от постоянна помощ и отговорност. Никой не знае тази истина по-добре от онези, които са преодолели някои сериозни пристрастявания и горчивини в миналото си.

Всеки от нас ежедневно е призоваван да позволи на Бога да ни оформя, да ни очисти и да коригира посоката на живота ни. С всяка промяна ние все по-директно ще започваме да изживяваме удоволствието, предлагано от Бога. В следваща част ще откриете тайната как да станете по-плодотворен. Всеки лозар знае, че когато една неплодна пръчка започне да цъфти, това е белег на бъдеща изобилна реколта.

Глава 5

Събуждане сред лозите

Една ранна пролет заедно с жена ми и децата отидохме сред природата. Имаше нужда от почивка и с нетърпение очаквахме да се насладим на красотата на новата ни вила. Два дни след като бяхме разопаковали багажа си, докато подреждах нещата в гаража аз забелязах, че нашия съсед изрязва един ред лозички, които бяха израсли покрай оградата, разделяща неговото място от моето. Аз си мислех, че ние заедно притежаваме тези лозички. Нали така става сред природата? Ние с жена ми вече си представяхме, как ще се наслаждаваме на пълни кошници с грозде пред есента. Излязох от гаража, за да поздравя съседа. Той беше огромен мъж с побеляла коса, облечен в комбинезон и държеше в ръцете си най-големите ножици, които някога бях виждал. Навсякъде около него имаше пръснати отрязани лозови пръчки. “Може би не харесвате гроздето?” – казах аз, опитвайки се да съдържа раздражението си. “Не, аз обичам гроздето,”

каза ми той. “Така ли? А аз си мислех, че ние ще си разделим реколтата от тези лозички и аз ...” – казах аз смутено. Може би вече беше твърде късно и нямаше никаква полза от това. Съседът погледна блестящите ми обувки и каза: “Вие сте градски човек, нали?” “Не съвсем, но ...” “Вие не знаете как се отглежда грозде, нали?” – прекъсна ме той и продължи да реже лозовите пръчки. Аз му казах, че обичам гроздето и че когато купувах това място, особено ми харесваше обещаващия вид на този ред лозички. Съседът ме попита през рамо: “Вие харесвате ли големите и сочни гроздове?” “Разбира се! Не само аз, но цялото ми семейство ги обича,” казах аз. Той ми каза: “Добре, сине. **Ние или можем да си отгледаме много красиво изглеждащи листа, които да обхванат цялата ограда. Или можем да отгледаме най-големите, най-сочните и най-сладките гроздове, които аз, вие и цялото ви семейство някога сме виждали.**” Той ме погледна. “**Ние просто не можем да имаме и двете неща едновременно.**”

ДАЛИ ТОВА Е ПРОЯВА НА ЛЮБОВ ИЛИ Е ЧИСТА ЛУДОСТ?

Ние сме виждали как Бог се намесва в живота ни, когато лозовата ни пръчка е безплодна поради греха. Но какво прави Бог, когато лозовата пръчка на живота ни изглежда доста добре – подобно на обилно растящите лози по нашата ограда – но въпреки това в кошницата ни има още много място за повече реколта? В тази и в следващата глава аз ще ви помогна да разберете втората тайна на лозето.

След като Исус казал на учениците си как Лозарят се грижи за безплодните лозови пръчки, Той се пресегнал към една пръчка, която показвала много добър прираст, но произвела само няколко невзрачни гроздове. Чуйте отново какво е казал Исус: “**Той отрязва онези пръчки, които не дават плод, и подрязва и почиства онези, които дават, за да носят още повече плод.**” (Йоан 15:2) Стратегията, която Бог използва за да произведе повече плод от Своите лозови пръчки **е такава, която ние с вас не бихме харесали.** Неговият план е да разрези, т.е. да намали, **да изреже излишното.** Колкото и невероятно да изглежда, колкото и да е противно на нормалната логика, **тайната на Лозаря е, че за да се произведе повече, трябва да има... по-малко.** Готови ли сте да чуете зашеметяващата истина, която след като бъде осъзната от вас, ще ви освободи, за да гледате по нов начин на изпитанията в живота си? Готови ли сте тя даже да промени чувството ви към изпитанията и да ви награди с прекрасна реколта за Бога? Тогава вие сте готови за втората тайна на лозата: “**Ако живота ви ражда някакъв плод, Бог ще се намеси, за да изреже излишното.**” Ако е необходимо, Бог ще постави на риск вашите погрешни разбирания за методите и мотивите Му. Неговата цел е да премахне от вас незрелите ви стремежи и нещата, които са с по-малък приоритет, за да освободи място за още по-голямо изобилие за Негова прослава.

КАРТИНИ НА ИЗОБИЛИЕТО

Гледайки към лозовата пръчка в ръката на Исус в онази нощ, учениците са разбрали точно какъв смисъл е вложил Той в “изрязване на излишното.” В продължение на предходните около 2000 години **лозето е играло ролята на символ на Божията милостива грижа за Израел.** Учениците са знаели толкова за лозето, колкото знае за чая днешният англичанин. Те са разбирали, че за да получи повече от лозата, **лозарят трябва да се противопостави на естествената склонност на растението.** Наскоро прочетох една статия за лозарството, в която се казваше следното: “Тъй като лозите имат склонност да растат много буйно, всяка година се прахосват много хранителни вещества за изхранване на ненужни леторасли. Лозите могат да станат толкова гъсти и покрити с листа, че слънцето няма възможност да достигне до гроздето.” **Оставена без надзор, лозата винаги проявява заклонност да създава повече леторасли и по-малко грозде.** (Коментар: Хората казват, че такава лоза „подивява,“ т.е. от питомна, се превръща в дива лоза. Д.Пр.) И до какво води това? Погледнато от разстояние, лозата има буен растеж и впечатляващо достижение. Но когато се вгледаме от близо, **ние виждаме, че реколтата не е голяма.** Това е причината, поради която лозарят отрязва излишните леторасли, независимо от това, колко буйно растат, **тъй като основната му задача е да произвежда...грозде.** **Всъщност, прочистването е единствения и най-важен метод за гарантиране на богата реколта.** За християнина буйният растеж представлява онова прекомерното ангажиране и онези приоритети в живота ни, които въпреки че не са лоши, ни пречат да служим по-резултатно на Бога. Ако християните не бъде прочистени, те ще са в състояние да реализират само част от потенциала си. Принципът на изрязването на ненужното (почистването) ви приканва да зададете следния въпрос за духовния си живот: “Молите ли се Бог да ви благослови преизобилно и да ви направи да приличате на Исус?” Ако отговорите положително на този въпрос, тогава вие молите Бог да използва лозарските ножици, когато се грижи за вас. Прочистването означава, че Бог отговаря положително на молитвите ви, с които искате повече да го зарадвате чрез живота си и да имате по-голямо влияние във вечността.

НАЧИНИ НА ПРОЧИСТВАНЕ

Опитният лозар прилага уменията си чрез следните четири начина за прочистване:

1. Отрязва пръчката, която е умряла или умира.
2. Създава възможност на слънцето да огрява добре плодоносните пръчки.

3. Увеличава количеството и качеството на гроздето.

4. Подпомага създаването на нова реколта.

Нашият Отец, който е Лозарят, се придържа към същите принципи. За да създаде свободно пространство за избобието, за което ни е създал, Той първо трябва да изреже онези части от живота ни, които изсмукват ценното ни време и енергия и които би трябвало да бъдат използвани за онова, което наистина е важно. **Неговият план за прочистване никога не е случаен.** Бог работи по уникален начин във живота на всеки християнин – **онова, което според Него е загуба за мен, може да се окаже, че е от полза за вас.** Докато изучавах този откъс в продължение на години, аз молах много “братски пръчки” да ми разкажат какво е представлявало прочистването в живота им. Чуйте някои от тези разкази:

- Кили, служител в авиокомпания: “След като станах християнин, аз забелязах, че вече не изпитвах удоволствие от ежемесечните срещи с тълпата съученици от гимназията и започнах да усещам, че тези срещи не са за мен и престанах да ги посещавам. За моя изненада, само няколко месеци по-късно заведох един от съучениците си при Бога.” Чрез неудовлетворението на Кили, Бог му показал, **че едно от бившите му занимания умира или е умряло.** То го лишавало от време и енергия, а в замяна му давало много малко. Когато Кили престанал да посещава тези събирания, на тяхно място бързо се появили нови резултати.
- Ла Шауна, майка на четири деца: “Бог ме подтикваше да се откажа от някои егоистични навици, които от дълго време тровеха брака ми. **За мен даже приемането на предизвикателството да се променя ми се струваше като ампутация на някаква част от тялото ми.** Но тъй като всяка седмица се срещам с една по-стара жена в нашата църква, сега аз се радвам на нова свобода. Много съм благодарна. Благодарен е и съпругът ми!” Тъй като поведението на Ла Шауна било фокусирано само в нея самата, това я лишавало от възможността да принася плод в брака си. Бог искал *повече слънчева светлина* да достига до връзка със съпруга ѝ, която била най-важната за нея.
- Джаред, ученик последна година в колеж: “Аз трябваше да реша, кое беше по-важно – да работя усърдно два часа над учебниците или да посвещавам повече време на нашата младежка група в църквата.” Бог поканил Джаред да отдели повече време *за увеличаване на количеството и качеството на плодовете* в живота си.
- Хауард, пенсиониран програмист: “Мислех си, че ще прекарам пенсионерските си години в игра на голф и в пътешествия, но Бог ми показа някои златни възможности за краткосрочни мисионерски служби. Мисля си, че е време да направя нещо ново за Бога, нещо което е наистина извън зоната на удобния ми живот.” Бог се стреми да получи *нов плод* от живота на Хауард.

Целта на наказанието е да се освободим от някакъв грях, а прочистването има за цел да се освободим от егоизма си. При прочистването Бог ви призовава да се откажете от неща, които ви отклоняват от целите на Неговото царство и вечното добро за живота ви. Чрез прочистването Бог променя картината в живота ви и от празна кошница вие се превръщате в кошница, която започва да се пълни с плод.

ПОГРЕШНО РАЗБИРАНЕ НА МЕТОДИТЕ НА БОГА

Нека да бъде искрен – прочистването представлява изрязване, **а изрязването е болезнено.** Не прилича ли много на наказването? Не е чудно, че когато бъдат подложени на тяхното действие, на много от християните им е трудно да направят разлика между наказанието и прочистването. И двете неща ни причиняват болка, но истината е, че това са различни неща. Исус е искал учениците му да правят много ясна разлика между наказанието и прочистването. Защо? **Защото целите на наказанието и на прочистването са напълно различни и защото последствията от тяхното обръкване могат да бъдат унищожителни за нас!** Исус е знаел, че ако бъдещите му последователи възприемат погрешно действията на Лозаря в живота си, те ще стигнат до погрешни заключения за целта на Лозаря и за неговия план за живота им. Аз знам това от собствения си опит. В продължение на дълги години се борех с гнева и обръкването, **защото погрешно възприемах процеса на прочистването като наказание.** Когато изглеждаше, че напрегатите периоди на мъка държат в обсада мен, семейството ми и служението ми, аз направих пълен преглед на живота си, търсейки някакъв голям грях, който беше причината за изпитването от мен неудовлетворение. Помолих жена ми да ми помогне да разбира какво пропусках. Помолих се на Бога: “Господи, какво повече искаш да направя?” Признах си всеки грях, който осъзнавах и чаках да получа облекчение. Но тъй като нищо не се променяше, аз често пъти попадах в капана на гнева към Бога, или на горчивината или на неверието. В резултат от това прекъснах връзката си с Него. Но тъкмо в това се състои нещастната ирония: **С течение на времето тези неправилни реакции на прочистването се превърнаха в магистрала, която ме извеждаше от състоянието на прочистване и ме връщаше обратно в състоянието на Божието наказание. Какъв порочен, погрешен и ненужен цикъл!** Сега осъзнавам, че ако най-накрая не бях разбрал разликата, **до края на живота си щях да загубя връзката си с Бога.** Но чуйте, огромен брой от

християните с които съм разговарял се намират в капана на същото неразбиране, постоянно се въртят в този порочен кръг и получават едни и същи болезнени резултати.

Всъщност сега съм убеден, че погрешното възприемане на действията на Бога или объркването на мотивите, поради които се извършва изрязването на излишните неща от живота им е най-важната причина, поради която някои зрели християни ненужно да се плъзгат обратно в състоянието да бъдат наказвани. Да не би този сценарий да описва живота ви? Дали той не описва някои духовни порочни кръгове от миналото ви? За щастие, тайните на лозата могат да ви помогнат завинаги да се отървете от този проблем. Няма нужда повече да прахосвате даже ден в борба срещу Бога и да губите, вместо да работите заедно с Него и да спечелите.

ПРОЧИСТВАНЕ ИЛИ НАКАЗАНИЕ – КАКВО Е ТОВА?

Вие можете да направите разлика между прочистването и наказанието, като зададете няколко прости въпроси. Призовавам ви внимателно да разгледате приложената таблица. Ако подозирате, че се намирате в период на прочистване, направете следното:

1. Признайте, че Бог се опитва да привлече вниманието ви. Решете, че не искате този период на изпитания да бъде пропилян напразно.
2. Вярвайте, че така както обичайния баща би казал на детето си каква е причината, поради която го наказва, така и вашия небесен Отец няма да направи по-малко. Вярвайте, че Той желае вие да разбирате, дали сте наказван или сте прочистван.
3. Молете Бог да ви помогне да си отговорите на въпроса: *Господи, дали не правя някакъв голям грях, който те принуждава да ме наказваш?*
4. Молете се: *Господи, аз искам да знам. Ако в продължение на една седмица от днес нататък не ми покажеш, че това е наказание, тогава аз ще считам с вяра, че това е прочистване.* От собствен опит мога да ви уверя, че Бог има много начини, чрез които да ви даде да разберете, дали става въпрос за грях – вие можете да намерите истината в Библията, или в разговор с някой човек, или в някое поучение, или в телефонното обаждане на някой приятел.
5. Ако стигнете до заключението, че сте подлагани на наказание, тогава проблемът е в някой ваш грях. Разкайте се и престанете да го правите. Никога няма да съжалявате.
6. Ако стигнете до заключението, че сте подлаган на прочистване, видът на отговора ви също е изключително важен, а наградите ще бъдат даже още по-големи. Молете Бога да ви покаже ясно от какво иска да се откажете, вярвайте Му достатъчно силно и се подчинете изцяло на Неговата воля.

Въпрос	Наказание	Прочистване
По какво разбирате, че става нещо?	Болка	Болка
Защо се случва?	Правите нещо лошо	Правите нещо добро
Какво е нивото на плодородието ви?	Нямате плод (кошница № 1)	Имате плод (кошница № 2)
Какво е желанието на Лозаря?	Да имате плод (кошница № 2)	Да имате повече плод (кошница № 3)
От какво трябва да се откажа?	От греха	От егоизма си
Как се чувствате?	Виновен и тъжен	Облекчение и вяра
Какъв е правилният отговор?	Разкаяние (край на греха)	Облекчение (позволете на Бог да работи във вас)
Кога спира ?	Когато спрете да грешите.	Когато Бог свърши работата си.

ИМА ЛИ НЕЩО, КОЕТО ТРЯБВА ДА КАЖЕТЕ НА БОГА?

Представете си слънчев ден в Индиана. Двадесет и пет годишният Дарин пътува с колата си от Мемфис, за да посети баща си, с когото е бил скаран от години. Те се срещат пред къщата му и притеснено си разменят няколко думи. Накрая Дарин изрича онова, което го е накарало да дойде от толкова далеч и казва: “Татко, от години не те разбирах. Не разбирах защо трябваше да ми налагаш толкова много ограничения, докато бях ученик в гимназията: за срещите с приятелите, за гледането на телевизия, за шофирането, за парите. Не харесвах твоите очаквания. **Мислех си, че си ограничен и глупав и говорех**

ужасни неща зад гърба ти за теб. Татко, признавам си, че понякога даже те мразех. Но сега виждам, че ти просто си се опитвал да бъдеш добър баща. Ти просто искаше най-доброто за мен. Ти никога не ме предаде и не ме изостави. Дойдох да ти се извиня за това, което си мислех и говорех са тебе. Аз не бях прав. Знам, че те наранявах много дълбоко и съжалявам за това.”

Убеден съм, че болшинството от вярващите имат нужда от точно такъв разговор с техния небесен Отец. Спомням си деня, когато най-последно се извиних на Бога заради начина, по който се бях отнасял към Него. Това беше преди много години, но мога да ви кажа, че това радикално подобри връзката ми с Бога. Не е ли удивително, че Бог се оставя да бъде нараняван от нас? (Ние знаем, че това се случва, защото в Еф. 4:30 се казва: *“Не наскърбявайте Божия Свети Дух.”*) Трудно е да се разбере нежната любов на Бога към нас в случаите, когато го разбираме неправилно, когато продължаваме да не му се подчиняваме и упорито го обиждаме. Но въпреки всичко, любовта му към нас остава неизменна! Ако отношенията ви с вашия Отец са обтегнати, аз ви призовавам още днес да Му се извините за мислите и действията си. Кажете на Бога, че погрешно сте разбирали действията Му и сте оценявали лошо Неговия характер. Кажете му точно защо и как сте се чувствали и го помолете да ви прости.

ДАЙТЕ РАЗРЕШЕНИЕ НА БОГА

Двамата с жена ми вече не сме собственици на вилата с лозето, но много пъти от тогава съм си мислил за моето събуждане сред природата. Все още си спомням ясно лозовите редове през септември и техните пръчки, отрупани с богата реколта от сочно червено грозде. Все още ясно си спомням масата в кухнята, която се огъваше под пълните с грозде кутии и кошници. Все още си спомням сладостта на гроздето. Все още мога да помириша тавите с мармалади и желета, които блъбукаха върху кухненската печка. Спомням си как дъщеря ни разбъркваше тенджерата, а сокът се стичаше по брадичката на сина ни. Наистина изобилието е прекрасно нещо, нали! Може би точно в този момент вие гледате към оградата на живота си и виждате как биват подрязвани лозовите пръчки на живота ви, считате че сте жертва на обстоятелствата, може би даже считате, че сте жертва на Самия Бог и се чудите какво още ще направи Той. **Трябва да ви кажа, че вашия небесен Отец ви обича толкова много, че няма да спре да се грижи за вас.** Както ще видите в следващата глава, приемането на процеса на прочистването и на изрязването на излишното от живота ви не означава, че това ще съкрати живота ви или радостта ви от него. Най-плодородните и най-изпълнени с радост са онези християни, които са преминали през процеса на прореждането!

Глава 6

Процъфтяване под влияние на лозарската ножица

Знаете ли, че лозарите **прореждат по-силно по-зрелите лозите?** В един лозарски бюлетин прочетох следното обяснение: “Способността на лозата да расте буйно се увеличава ежегодно, но ако не се прилага интензивно прочистване, растението отслабва и реколтата намалява. За да дават максимална реколта, **зрелите лозови пръчки трябва да бъдат прочиствани по-силно.**” Ако гледате на бъдещето **от гледната точка на лозовата пръчка**, вие ще видите, че **то ѝ обещава само прочистване, изрязване и отново прочистване.** Но **от гледна точка на лозаря** тази пръчка я очаква прекрасно бъдеще – **грозде, грозде и още повече грозде!**

В тази втора глава, посветена на прочистването искам да ви покажа какво прави Бог, за да сте в състояние да произведете пълна кошница с плод в живота си. Докато първоначалните прочиствания обхващат основно видимите ви дейности и приоритети, **прочистванията по време на зрелостта засягат ценностната ви система и личните ви качества.** Бог се намесва и извършва по-интензивно прочистване във вас, защото сега наистина сте готов да давате плод. Това което Бог иска сега от вас може да ви изглежда трудно.

Но ако кажете “Да” на Лозаря, резултатите ще бъдат многократно по-големи от онова, което бихте могли да си представите. Много християни въобще не достигат до този етап на развитие. Всъщност, ако наистина не сте решен да достигнете до следващото ниво на изобилие – да раждате повече плод – вие може би не трябва да четете тази глава.

Когато Исус казал на приятелите си каква цена ще трябва да платят, ако решат да го последват, мнозина се върнали обратно. Но въпреки това, влиянието на онези, които не се върнали, все още продължава да разтърсва света. Ако в този момент знаете, че Бог е подготвил за живота ви един уникален и

важен план и го пожелаете с цялото си сърце, тази глава ще ви преведе през следващия праг до вашето бъдеще.

ИЗПИТАНИЕ НА ВЯРАТА ВИ

Считам, че е полезно да гледаме на прочистването на зрелите хора като на приложение на библейското “изпитание на вярата.” По времето, когато са писали своите послания, учениците на Исус вече са се били научени да гледат на всяко изпитание като на шанс да доведат до перфектност вярата си в Бога и да умножават ефективността си за Негова прослава. *“Защото знаете че чрез тях (изпитанията) се проверява вярата ви и се учете на търпение. А това търпение трябва да свърши делото си докрай, така че да достигнете свършенство и пълнота, без да ви липсва нищо.”* (Як.1:3-4) Зрелите пръчки се прочистват с по-голяма интензивност, защото ножиците на Бога режат по-близо до сърцевината на онова, което сте. В такива случаи Бог не просто се стреми да премахне нещо. С намесата си Той се стареа да освободи пространство, за да добави сила, продуктивност и духовна мощ в живота ви. Неговата цел е да ви доближи по-близо до “безпогрешния и завършен” образ на Христос. Изпитанията на вярата нямат нищо общо със статута на вашето спасение – то е неоспорим факт. Нито пък тези изпитания са от рода на въпроса: “Защо Бог не ми помага да намеря ключовете от колата си?”

Изпитанията на вярата представляват различни проверки и трудности, които ви приканват да пожертвате нещо ценно за вас за прослава на Бога, даже когато имате всякакво основание и право да не го правите. Вие ще се чувствате принуден или насилен от обстоятелствата, но това не ви прави да се отдалечавате от Бога. Вие сте изпитван от Него, но не сте съден или обявяван за виновен. Псалмистът описва пречистващото изживяване ... и безценния резултат.

*“Защото Ти, Боже, си ни опитал,
Изпитал си ни както се изпитва сребро...
Въвел си ни в мрежата,
Турил си тежък товар на гърба ни.
Направил си да яздят човеци върху главите ни;
Преминахме през огън и вода;
Но Ти ни изведе на богато място.”* (Пс. 66:10-12)

Осъзнавали ли сте някога, че едно “изпитание на вярата” всъщност не започва да изпитва нищо друго във вас преди да ви принуди отново да преминете през последното си изпитание. Дали сега давате потвърждение, че издържате на онова, на което сте издържали по-рано? Това е причината, поради която прочистването често пъти продължава по-дълго и отива по-далеч от границата, за която си мислим, че е логична или справедлива.

А това е причината поради която, ако се върнете обратно, когато стигнете до там, където мислите че е вашата граница, вие никога няма да пораснете и никога няма да разберете доколко всъщност вярвате в Бога. Когато вярата ви се чувства притисната до границата на издръжливостта, спомнете си някои важни истини за прочистването:

1. *Бог не прилага болка тогава, когато резултатът би могъл да се постигне с по-приятен метод.* Прочистването е единственият и най-добър отговор на нашите най-съкровени желания. Това е нежният дар на нашия вечно мъдър и обичаш ни Отец. Блез Паскал е написал: “Болката беше онова законно и изпълнено с любов насилие, което беше необходимо, за да се произведе моята свобода.”

2. *Не всяко болезнено изживяване се дължи на прочистването.* Дали сърцето ви е разбито, защото младото ви момче се е увлякло по наркотиците и секаса? Бог не е причината синът ви да прави тези неща, с цел да ви подлага на процедурата на прореждането. Или внезапно узнавате, че сте болен от диабет или че имате рак на простата? Бог не е в състояние преднамерено да нарани живота ви просто за да види как ще реагирате. Но въпреки това всяко изпитание с което се срещате предоставя шанс на Бога да работи в живота ви, за да имате изобилие. Ако Го поканите да се намеси във вашите обстоятелства, Той ще спази обещанието си да свърши всичко, което е за ваше добро (Рим. 8:28).

3. *Болката от прочистването идва сега, а плодовете ще дойдат по-късно.* Точно както е при лозата, прочистването в нашия живот се извършва в подходящото време. Но количеството и качеството на бъдещата реколта е в зависимост от сегашното ни подчинение на Лозаря.

4. *Независимо, че продължителността, дълбочината и обхвата на прочистване ще варират, то никога не продължава неопределено време.* Обещавам ви, че ще дойде време, когато ще разберете, че вече не сте под въздействието на лозарската ножица на Бога. Навсякъде където погледнете, вие ще виждате удивително доказателство за личната ви промяна и за разширената ви служба в прослава на Бога. Замислете се за многобройните изпитания, на които е бил подложен Павел. След това се замислете за невероятната реколтата на Павел. Нали тя даже не може да се измери? Лозовата пръчка на Павел дава плод даже в наши дни. А това ни води до един много важен въпрос: Ако наистина искате да произведете една свръхестествена

реколта в живота си, как точно бихте могли да кажете къде ви прочиства Бог, за да сте в състояние да работите в хармония с Него?

“КАЖИ МИ КЪДЕ ТЕ БОЛИ?”

Разговорът на Исус в лозето доказва, че Бог никога не е искал прочистването да бъде тайна или объркване за нас. Когато бяхте дете и се наранявахте, първият въпрос на майка ви, когато видеше сълзите ви беше: “Къде те боли?” Когато Бог ви прочиства и изрязва нещо ненужно, вие изпитвате болка в някакво конкретно място. Болката идва от мястото, където лозарските Му ножици отстраняват нещо. Ако не можете да разберете, дали Бог ви прочиства, задайте си следния въпрос: “Къде ме боли? Чрез болката Бог привлича вниманието ви и ви дава сигнали за онова, което е спешно според Него. Болката ни говори: “Обърни внимание на това.” 1 Царе 25 се разказва забележителната история за начина, по който Бог е използвал изпитанието на болката в живота на Давид, за да го подготви за забележителното му бъдеще. Давид вече бил помазан като бъдещ цар, но въпреки това изглеждало, че в продължение на години Бог бил забравил за него. Бившият победител на Голиат и национален герой бил унижен и оставен да пропадне до там, че да се крие в пещерите в опитите си да избегне смъртоносната омраза на цар Саул. Можете да прочетете духовните му дневници от този мъчителен период в Пс. 45, 57 и 63.

Веднъж, изгубил надежда и почти умиращ от глад, Давид изпратил хората си най-учтиво да помолят местния богаташ Навал да им даде храна. “Кой е този Давид?” – озъбил им се Навал и отказал да удовлетвори молбата им. Това унижително отхвърляне представлявало директен удар в най-чувствителното и болезнено място на Давид – **гордостта му**, но не трябва да се отминава и неговата самоувереност, неговото чувство за справедливост и самодоволството му от личните му качества. В пристъп на ярост, Давид тръгнал заедно с всичките си хора, за да избие цялото семейство на Навал.

Авигея, жената на Навал, научила какво става и се втурнала да пресрещне Давид. Със себе си водела един керван с храна. Но най-важният ѝ дар е бил да припомни на Давид, че истинската му самоличност и сигурност в бъдещето са в безопасност в ръцете на Бога. **На практика Авигея помолила Давид да погледне отвъд изпитанието и вместо да бъде манипулиран от болката, да избере да издържи изпитанието на вярата си.** Давид се преклонил пред мъдростта ѝ и се върнал обратно. Този конфликт, както и ужасните години, които Давид прекарал в пустинята, са представлявали част от процеса на прочистване, през който той е трябвало да премине, за да се подготви за бъдещето си на най-велик цар на Израел. Той се научил да се подчинява на властта, да ръководи хората, да издържа на напрежението и да вярва в Бога, когато е изпитван от житейските обстоятелства. Къде ви боли в сегашния ви живот? Потърсете къде в живота ви се намесват лозарските ножици на Лозаря, за да ви оформят, да ви насочат в правилната посока и да ви подсилат за предстоящия период на изобилие, който сега може би не сте в състояние да видите, но без съмнение ви предстои.

ОСНОВНИ МЕСТА ЗА ПРОЧИСТВАНЕ

Прочистването по време на зрелостта е метод на Бога да ви помогне да приложите на практика Божията заповед “на първо място да търсите Неговото царство.” Това е причината, поради която **Бог винаги ще изрязва от нас онези неща, към които най-много се стремим, които най-много обичаме и от които не искаме да се откажем.** Отново припомням, че целта на Бога не е да ни ограбва или да ни наврежда, а да ни освободи, за да можем да се стремим към истинската си цел – Неговото царство. Този вид прочистване отива отвъд пренареждането на приоритетите ни, за да стигне до хората които обичаме, до собствеността към която сме привързани и до вкорененото чувство за личните ни права. Точно това са местата, в които Бог трябва да ни управлява, ако искаме да принасяме плод в живота си. Ще ви кажа някои истории за прочистване в собствения си живот като ученик на Исус. Всяка история показва ключова област в живота на вярващия, в която рано или късно ще се намесят лозарските ножици на Бога.

Област 1. Хората, които най-много обичате. Никога няма да забравя войната, която се разгоря на розовия килим в спалнята на едно малко момиченце от Айова. Бях там на един семинар и ме настаниха да прекарам няколко дни в къщата на мои приятели. Те ме поставиха да спя в стаята на малката им дъщеря. Всичко в стаята беше малко и розово и краката ми стърчаха извън края на късото детско легло. Но докато лягах в малкото легло, аз установих, че се моля за един по-голям живот: “Господи, ние стигнахме толкова далече. Какво още ще се случи?” “Твоите деца,” каза ми Бог. Аз Му казах, че обичам децата си. “Дай ми ги,” каза ми Той. “Невъзможно,” казах аз без да се замислям. “Не мога да ти ги дам.” Някога стигали ли сте до подобно ниво на прочистване? **Подчиняването никога не изглажда, че ни дава право да избор.** Часовете течеха. Установих, че съм коленичил на онова розово бойно поле и се боря с Бога. Чак в 3 часа след полунощ бях в състояние да предам децата си и жена си, за да станат притежание на Бога. Когато сделката беше сключена, най-скъпите на мен хора повече не ми принадлежаха. Аз все още имах привилегията да ги обичам и да се грижа за тях, но правата на собственост бяха преминали в ръцете на Бога. Може би Бог ви моли да му предадете “правото” си да бъдете женен, да имате деца или да постигнете някакъв конкретен

успех в живота си. Може би Бог ви приканва да вървите след Христос, без да имате подкрепата на членовете на семейството си и даже поради вярата си да изтърпявате тяхната омраза и отхвърляне. Ако е така, това означава, че Бог изчиства в живота ви онова, което наистина е съществено за вас – не за да вземе нещо добро от вас, а да се превърне в Господ за всичко, което искате.

Област 2. Правото ви да знаете защо Бог прави това, което прави. Ние сме родени с убеждението, че заслужаваме да контролираме живота си. Но това предположение влиза в противоречие с живота на вярата. Това е причината, поради която в началния период на прочистването Бог ще ви помоли да се откажете от “правото” си да знаете *защо* се случват някои неща в живота ви. Когато синът ми Дейвид беше много малък, аз го заведох в болницата, за да му направят инжекция. Докато докторът се приближаваше със спринцовката към него, Дейвид искаше да избяга. Когато най-накрая успях да го поставя да седне на стола и го стиснах в ръцете си, аз видях ужаса, изписан на лицето му. Как можете да обясните на едно болно момченце, че тялото му има нужда от пеницилин? Но въпреки това Дейвид стоеше неподвижно в ръцете ми, докато докторът се подготви да му постави инжекцията. Когато настъпи мигът, Дейвид не ме отблъсна. Вместо това той се притисна по-силно към мен и извика: “Татко.” Ние преминаваме през дълги периоди във вярата си, когато не сме в състояние да отговорим на въпроси като “Защо?” или “Колко ще продължи?” Ние знаем само Кой прави това – нашият любим Отец – Който е доказал, че заслужава да му вярваме. Той ни моли да престанем да търсим логиката в случващото се, да се борим за правата си, да забравим за страховете си и просто да Го прегърнем с ръцете си. В подобни моменти можем да се молим: “Отче, осланям се на Тебе. Прави с мен всичко, каквото пожелаеш. Просто ме пренеси през изпитанието.”

Област 3. Вашата любов към парите и собствеността. За повечето от нас най-трудния процес, който продължава през целия ни живот е да се откажем от властта, която собствеността и материалните удобства упражняват върху нас. Установил съм, че “любовта към парите” се разпространява като упорит бурен. Поробването ни от парите и собствеността изисква да им посвещаваме цялата си енергия, всичкото си време и винаги да се стреми към тях. Това е причината, поради която година след година Лозарят ви приканва да се откажете от нещата, които все още продължавате да държите толкова здраво. Дали Бог ви моли да Му дадете нещо? За да знаете на кое място се намирате в този процес, попитайте се: “Кои са моите неща, които Бог вече е поискал от мен? Дали Му ги предадох?” Ако позволим на този процес на прочистване да продължи, на негово място ще започне да разцъфтява една изобилна свобода да благославяме другите хора. Този прекрасен резултат е описан от Павел в писмото му да Коринтияните: “*А сега, братя и сестри, искаме да знаете за Божията благодат, дадена на църквите в Македония. Вярващите там бяха подложени на сурови изпитания в нещастията, които преживяха, и въпреки крайната си бедност те дадоха изобилно поради бликащата от тях радост.*” (2Кор. 8:1-2).

Област 4. Източникът на вашата значимост. В този случай залогът е дадената ви от Бога нужда да се чувствате ценен и полезен. За Авраам това е бил неговия роден по чудо син Исаак. За Гедеон това е била неговата голяма армия. А какъв е вашият залог? За мен това беше служението в организацията “Живот чрез Библията.” От години се борех да върна на Бога онова, което считах че е работа на живота ми. Последното изпитание дойде, когато започнах да ставам все по-уверен, че Бог иска да взема едно важно решение, което знаех, че ще сложи край на служението ми. Чувствах се така, все едно че Бог ме молеше да Му предам мечтата на живота си. Аз се колебаех и се бавех. Най-после дойде денят, когато поставих бъдещето на “Живот чрез Библията” на Божия олтар. Уведомих нашия екип, че повече няма за финансиране служението по досегашния начин. Когато се прибрах у дома, аз казах на жена си, че тази част от живота ни е приключила. Тъй като бях принуден да направя избор между Бога и моето организация, аз избрах Бога. **Но “Живот чрез Библията” не затвори вратите си.** След като избрах Бога, Той благослови организацията по начини, които не съм си представял. Сега разбирам, че по време на този период на прочистване Бог ме беше довел до един решаващ кръстопът в християнския ми живот. За да стигна до следващото ниво на изобилие, аз трябваше напълно да върна обратно на Бога работата, която Той самият ми беше дал и да вярвам само на Него за онова, което щеше да се случи след това.

В ОЧАКВАНЕ НА ГРОЗДЕТО

Апостол Павел не е бил в онази нощ в лозето с Исус и учениците, но въпреки това е бил ветеран в прочистването. Той описва началото на живота си по следния начин: “*Обрязан съм на осмия ден след рождението си, по произход израелтянин, от племето на Вениамин, чистокръвен евреин, а според отношението си към закона – фарисей. Моята религия беше толкова важна за мен, че започнах да преследвам църквата. Не можех да бъда обвинен в нищо, що се отнася до онова, което законът смята за праведност.*” (Фил. 3:5-6) В края на живота му ние виждаме наистина рядко срещано нещо: Павел, който е бил прорезждан през целия си християнски живот се превърнал в човек, **в който не останало нищо от първоначалния му стил на живот.** Всичко, което оформяло личността на Павел – работата му, положението му в обществото, наследството му, гордостта му, религията му – всичко това било изрязано и изхвърлено от

Бога. В своето последно писмо от затвора, той писал: *“Но това, което за мен бе придобивка, сега поради Христос смятам за безполезно. И не само това, а и всичко друго смятам за безполезно в сравнение с величието да познавам Христос Исус, моя Господ. Заради него се отрекох от всичко и всичко смятам за ненужен боклук, за да спечеля Христос.”* (Фил.3:7-8) На този етап Павел вече няма нужда да подрежда приоритетите си. Той има само един приоритет: *“не мисля че съм я постигнал (наградата), но има едно нещо, което винаги правя – забравям онова, което е зад мен, и правя всичко възможно, за да постигна това, което е пред мен. Продължавам да се стремя към целта, за да спечеля наградата, за която чрез Христос Исус Бог ме призова към живот в небесата.”* (Фил. 3:13-14).

Може би си мислите: “Разбира се, духовен гигант като Апостол Павел е можал да изживее живота си в условията на радикално прочистване, но дали Бог иска и аз да живея по същия начин?” За да си отговорите на този въпрос, не трябва да пропускате следващия стих: *“И нека всеки от нас, който е духовно зрял, също мисли така.”* (Фил. 3:15) Това е свидетелството за целта на прочистването на зрелостта – в края на краищата вие дотолкова ще се подчинявате на Бога, че всичко, което сега обичате силно – даже онези дейности и цели, които са стойностни – всичко ще бъде предоставено да стане притежание на Бога. **Връката ви ще остане само една страст, една цел и една непроменима възможност: да раждате повече плод.** Истината е, че християните, които са преживявали дълбоко прочистване не се фокусират върху онези неща, което са останали в миналото им. Тези хора разчитат на смелите, изпълнени с надежда и вперени в бъдещето молитви, като молитвата, написана от Джон Пайпър: “Господи, позволи ми да разбирам, че Ти си несравнимо по-голям от мене.”

ВСИЧКО ЗАВИСИ ОТ ВАШИЯ ОТГОВОР

В последните две глави говорихме за начина, по който Бог работи в живота ни, за да ни придвижи от състоянието, когато даваме някакъв “плод” и в кошницата ни има само няколко грозда, с цел да даваме “повече плод” и в кошницата ни да има много грозде. Целта ми е да ви помогна да разберете какво се е случило вече в живота ви, за да можете да работите в хармония с Бога и да се придвижите до следващото ниво на изобилието. Аз не ви приканвам да се молите да бъдете прочиствани. Изпитанията неизбежно ще дойдат. **Просто въпросът е в това, дали ще позволите или ще поперчите на прочистващата работа на Бога да свърши работата си във вас или ще я пропилиете.**

В процеса на прочистването различните крайни резултати зависят изцяло от начинът, по който реагирате вие. Можете да се оплаквате, да се бунтувате, да правите компромиси или да се опитвате да избягате. Или пък можете да изживявате радостта, удобството и почивката, които отиват при учениците, които държат очите си вперени в наградата, а не в болката. Вслушайте се в начина, по който Петър описва как някои християни от неговата ера са треперели по време на суровото изпитание: *“Радвайте се на това, въпреки че сега за кратко различните изпитания ще ви причинят скръб. Всички те са нужни, за да може, веднъж изпитана, вярата ви, която е много по-ценна от златото, което макар и изпитано с огън, е нетрайно да заслужи похвала, слава и чест, когато Исус Христос се яви. Въпреки че не сте го виждали, го обичате. Въпреки че не сте го виждали, вярвате в него и се изпълвате с неизразима и славна радост.”* (1Пет. 1:6-8) На този етап, когато изпитвате радостна вяра, ви се открива последната тайна на лозата. Сега сте готов да изживеете най-сладкото изобилие от всичко: **тайната, която Исус нарича пребиваване.**

Глава 7

Повече от Бога, повече с Бога

Една слънчева утрин в Джорджия отивах с колата си на работа, когато една черна кола се изравни с моята. Покривът ѝ беше свален, а боята ѝ блестеше. Шофьорът ѝ изглеждаше спокоен и самоуверен с марковите си слънчеви очила. След секунди спортната кола ме отмина с грохот и изчезна от погледа ми. Тогава разбрах, че нещо ми беше откраднато. Със сигурност не беше портфейла или дрехите ми. Все още имах работата си, заедно с дългия списък с неотложни задачи. Все още имах жена си и децата си у дома. Но сърцето ми беше ограбено. То ми беше откраднато и сега аз се носех в далечината с черната кола. Когато влизах в офиса си, аз вече напълно бях в плен на кризата и се питах дали не е време да си подам оставката и да стана пазач на някой паркинг. Служението, която да вчера ми изглеждаше толкова важно, днес ме подлагаше на изпитание, все едно че ме режеше с ножовка. Вечерта се прибрах у дома и разказах всичко на жена си. Ние решихме, че проблемът е, че просто съм преуморен. От месеци бях работил с нарастваща интензивност и продължителност, а резултатите от работата ми пропорционално намаляваха. Когато стана

време да си лягаме, ние вече бяхме стигнали до обезпокоителното заключение, че от известно време беше започнала да отслабва страстта, която изпитвах към служението на Бога.

Черната кола на практика нямаше нищо общо с дилемата ми. **Тя просто беше открадна илюзията ми, че всичко е прекрасно.** Вместо да си подам оставката, аз започнах да се моля. В продължение на много дни умолявах Бога да ми покаже какво да направя. Той ми внуши да се обадя на един човек, с който се бях срещнал преди повече от 10 години. Джордж е преподавател от Западното Крайбрежие и уважаван консултант на християнски лидери. Когато вдига телефонната слушалка за да му се обадя, аз се мъчех да формулирам сбито и разбираемо проблема си. “Брус, да не би да имаш проблем с парите?” – попита ме Джордж. Аз му отговорих отрицателно. “Да не би да имаш някаква любовна афера?” – попита ме отново той. Казах му, че проблема ми няма нищо общо с това. Тогава той ме покани да отида до Калифорния, за да се срещнем.

АЗ ЗНАМ ЗАЩО СИ ТУК

След няколко дни двамата с Джордж седяхме в две големи кожени кресла. През прозореца се виждаха евкалиптови дървета, които се полюшваха от вятъра. Той ми каза: **“Разкажи ми цялата история на живота си, но бавно и без да бързаш.”** Разказах му в продължение поне на един час. Когато разказът ми стигна до периода две години преди сегашната ни среща, Джордж ме спря. “Позволи ми да довърша историята на живота ти,” каза ми той. “Но как би могъл да я знаеш?” – попитах го аз. “Ти даже не знаеш какво се е случило.” “Но аз знам защо си тук,” каза ми той.

Той стана за да ми налее нова чаша кафе и продължи: **“Аз съм проучил живота на повече от 500 християнски лидери – библейски личности, исторически личности, съвременни хора, някои от които познаваш. Брус, ти идваш тук точно по график.”** “Какъв график?” попитах го аз. Джордж несъмнено привличаше вниманието ми. Застанал прав пред мен, той повдигна ръцете си, като дланите му бяха насочени към мен. “Ето това са твоите два източника на задоволство. Дясната ми ръка представлява отношенията ти с Бога, а лявата ми ръка представлява твоята компетентност в служението ти,” каза ми той. “Когато в началото си започна да служиш на Бога, отношенията ти с Него са били млади и изпълнени с живот. **Това се дължеше на факта, че компетентността ти беше слаба.**” Той повдигна дясната си ръка така, че тя се издигна по-високо от лявата му ръка и продължи. “С течение на времето компетентността ти се повиши.” Той повдигна лявата си ръка така, че тя се изравни с дясната му ръка. **“На този етап задоволството, което изпитваше от своята компетентност беше почти равностойно на задоволството ти от връзката ти с Бога.”**

После лявата ръка на Джордж се повдигна нагоре над дясната му ръка. **“Скоро компетентността ти стана очевидна за всички хора. По-рано никога не си бил по-продуктивен за Бога. Но отношенията ти с Бога започнаха да страдат. Задоволството ти от връзката ти с Него започна да намалява.”** Той спря и каза: “Брус, точно в такова положение се намиращ сега.” Той каза, че се намирам в етапа, когато повечето хора влагат още по-голяма енергия в работата си, надявайки се да получат познатото им старо задоволство от резултатите. Но този метод вече не работи. Тогава някои хора се отдават на любовни приключения, изоставят служението си и се отказват от целта на живота си. Джордж ме каза: **“Брус, Господ ти казва: Постави на първо място в живота си отношенията си с Мен.** Сега е време отново да сменим положението на ръцете. Ако направиш това, ти ще намериш радостта, която сега ти липсва, както и много други неща.” За по-малко от 2 часа Джордж достигна до сърцевината на мъката ми: **връзката ми с Бога.** За мен това беше трудния момент, в който очите ми се отвориха.

Дали моята история ви звучи позната? Връщайки се обратно към нашата тема, аз мога да обясня казаното от Джордж в светлината на уроците на лозата: Вие произвеждате добро количество плод. Вие не сте подлаган на “наказание.” Вие не сте и прочистван. Но въпреки това се чувствате под влияние на две противоречиви желания: **на нарастващото желание да произвеждате още по-богата реколта и намаляващото задоволство от плода,** който вече сте произвели. Вие сте готови за четвъртата кошница, онази която е препълнена със сочно грозде. Но въпреки това се чувствате объркан, ядосан, победен и се опасявате да не загубите урожая на живота си. Вие не знаете какво да правите. В този момент аз станах от коженото кресло на Джордж, защото осъзнах една проста, но заплашителна истина: **Бог не искаше от мен да правя нещо повече за Него. Той искаше от мен да бъда повече с Него.** Вече бях готов за последната тайна на лозата.

ВАШЕТО МЯСТО, КЪДЕТО ТРЯБВА ДА ОСТАНЕТЕ

След като сте видели как Бог работи в живота ви чрез наказанието и прочистването, вие може би си мислите, че вече сте кандидат за програмата за перфектност или за някаква усъвършенствана стратегия от Новия Завет, чрез която ще умножите своя растеж и растежа на другите. В края на краищата, ако плодът се равнява на добри дела, тогава със сигурност “повече плодове” би трябвало да означава повече дела.

Но в последните си думи в лозето Исус привлякъл вниманието на учениците към посока, която била напълно различна от всякаква дейност. Представям си как Исус се навежда напред към кръга от светлина, който огрява всичко. Виждам как пръстите на ръката му проследяват кривото стъбло на една стара лоза и се спират в мястото, където от него израства една лозова пръчка и казва: *“Останете в Мен и Аз ще остана във вас.”* (Йоан 15:4) След това Исус насочва вниманието на учениците си към лозовата пръчка, която е почистена и здраво привързана към опорната конструкция, а пъпките ѝ са напълнили с обещанието за предстоящата реколта. *“Лозовата пръчка сама по себе си не може да дава плод, тя трябва да остане на лозата. Така и вие не можете да дадете плод, ако не останете в мен.”* (Йоан 15:4) Дали приятелите му разбират какво им казва? Дали въобще го слушат внимателно? Исус оглежда кръга от учениците си и казва: *“Аз съм лозата, а вие сте пръчките. Който остане в мен, ще даде много плод, защото без мен не можете да направите нищо.”* (Йоан 15:5) В този критичен момент Исус казва какво ще се случи, когато наказанието премахне греха и след като прочистването промени приоритетите на учениците му.

“Останете в Мен..” Представете си мястото, където от старото стъбло на лозата израства една буйно растяща лозова пръчка. Тук се намира мястото на свързване, където се осъществява “оставането.” Тук е мястото на съединение, където хранителните сокове от стъблото на лозата се вливат в растящата лозова пръчка. Единственото ограничение за количеството хранителни сокове, достигащи до плода е големината на диаметъра на лозовата пръчка в основата ѝ, т.е. в мястото, където се съединява към лозата. Това означава, че **пръчката, която има най-широка основа и най-малко затруднява протичането на соковете, “пребивава” най-много в лозата и ще има най-голям потенциал да произведе голяма реколта.**

Тази картина ни отвежда до последната и изобилна категория на задоволството – до **третата тайна на лозата: Ако живота ви произвежда много плод, Бог ще ви покани да пребивавате по-дълго време с Него. Целта на Бога е не да произвеждате повече плод, а да прекарвате повече време с Него.** Само когато пребивавате в Неговото присъствие, вие ще се радвате на най-възнаграждащото приятелство и ще изживявате най-голямото изобилие за Негова прослава. Да пребъдвам означава да оставам, да стоя здраво свързан, да се установя за постоянно. С това онагледяване Исус показва на учениците си по какъв начин постоянната им и жизнено важна връзка с Него директно ще определя количеството на свръхестествената Му сила, която ще работи в живота им. **В рамките на тези 6 стиха от Йоан 15:4-10 Исус произнася 10 пъти думите “останете” и “остана.”** Вие можете да усетите страстта и проникателната на Неговия призив. Исус знае, че скоро ще се раздели с приятелите си, но въпреки това им казва: “Ние трябва да сме заедно.” Той знае, че през следващите години тези съкрушени и изплашени мъже, които стояли сега около него в лозето ще бъдат призовани да произведат една нечувана и чудна реколта – достатъчен плод, който щял да преобърне света. **Исус е знаел, че те не биха могли да постигнат такова вечно влияние, ако не притежават онова нещо, което има най-голяма вероятност да забравят: да пребивават повече време в Него.**

ТАЙНИТЕ НА ПРЕБИВАВАНЕТО

Исус е казал: “Останете” (пребивавайте). **Не пропускайте тази заповед. “Останете” – това е заповед,** а не предложение или молба. Вие не трябва да заповядвате на детето си да яде десерт. Вие заповядвате на някого да направи нещо, защото това не е нещо, което се случва по естествен път. В периодите, когато сме наказвани и прочиствани, Лозарят се намесва активно в живота ни. Той преследва целта си и има инициативата. Нашата роля е да отговаряме.

Но в процеса на пребиваването има промяна на 180 градуса по отношение на това, кой трябва да вземе инициативата, за да изживяваме най-висшето ниво на задоволство. **За да оставаме с Исус, сме длъжни да действваме ние, а не Той.** Поради това, въпреки че оставането не е свързано с раждането на повече плод, ако искаме да оставаме с Исус, ние сме длъжни да направим нещо и това усилие не ни се удава лесно. **При оставането инициативата винаги е наша, а не на Исус!** Забележете обаче, че ние сме безпомощни сами да произвеждаме повече плод. *“Лозовата пръчка сама по себе си не може да дава плод, тя трябва да остане на лозата. Така и вие не можете да давате плод, ако не останете в мен. Аз съм лозата, а вие сте пръчките. Който остане в мен, ще даде много плод, защото без мен не можете да направите нищо.”* (Йоан 15:4-5) Представете си една лозова пръчка, която е отрязана от стъблото и лежи на земята. За такава пръчка е невъзможно да произведе един нов лист, да цъфти или да роди плод. Исус продължава и казва: *“Ако някой не остане в мен, ще бъде изхвърлен като отрязана пръчка и ще изсъхне. Такива пръчки се събират и се хвърлят в огъня, където изгарят.”* (Йоан 15:6)

Тези думи звучат катастрофично, но с тях Исус не заплашва безплодната пръчка, че ще отиде в ада. За разлика от маслиновото дърво, чиято дървесина в древността е била използвана за производството на различни неща, лозата произвежда дървесина, която е чуплива и дребна. Йезекиил пише: *“Сине човешки, какво повече е лозовото дърво от кое да е друго дърво, или лозовата пръчка, която е такава каквито са и горските дървета? Ще се вземе ли дърво от него за да се направи някаква работа?...Ето то се хвърля в огъня за гориво.”* (Йез. 15:2-4). Тук Исус ни показва нещо жизнено важно. **Ако не пребиваваме в него, ние**

отслабваме и умираме, защото ставаме духовно непотребни. Накрая, забележете обещанието към лозовата пръчка, която наистина остане свързана с лозата. Ако оставате свързан с Исус, ако се храните с неговите животелни сокове, **ако позволите на силата му да преминава през вас**, нищо не би могло да ви попречи да достигнете до възможно най-преизобилния живот.

СПЕШНОСТТА НА СЕГАШНИЯТ МОМЕНТ

“Следващият ход зависи от теб,” каза ми Джордж в онзи ден, докато се подготвях да се прибирам в къщи. Но той ме предупреди, че докато връзката ми с Бог не заеме първото място в живота ми, аз няма да достигна истинската си цел като християнин или лидер. “За известно време ще чувстваш, че Бог те тегли в определена посока. Това че се чувстваш нещастен е много важен признак. Ако не се преодолееш тази криза, може би никога няма да се справиш,” каза ми Джордж. Новината беше отрезвяваща. Аз стоях там, чувствайки че работата, на която бях посветил целия си живот вече не ми доставя удоволствие, **но от мен не се очакваше да работя директно за решаване на проблема.** Вместо това, аз трябваше да оставя цялата си работа настрана и да се фокусирам върху нещо друго, нещо което се оказва много по-трудно за мен и което ми се струваше много по-неуловимо.

Може би се чудите как един Библейски преподавател и лидер на голяма християнска организация е допуснал връзката му с Христос да се приплъзне и да заеме второ място в живота му? За да бъде честен ще ви кажа, че и аз се чудех как е възможно да стане това. Как да направя така, че интимната ми връзка с Бога да се превърне в мой пръв приоритет? Аз вече редовно се молах и четях Библията си? При това положение къде грешех? Докато пътувах до дома след първото ми посещение на Джордж, аз твърдо реших да намеря отговора на тези въпроси.

Глава 8

Живот в присъствието на Бога

Когато се върнах у дома след срещата си с Джордж, аз дадох три прости обещания пред Бога, които щях да изпълнявам през следващата година.

- Всеки ден да ставам в 5 часа сутринта, за да чета Библията.
- Всеки ден да изписвам една пълна страница с духовните си преживявания.
- Да се науча да се моля и да търся Бога, докато Го намеря.

Все още си спомням първия ред от първото описание на духовните ми преживявания: “Скъпи Боже, не знам какво да ти кажа.” Ден след ден прочитях онова, което бях написал. На всяка страница съзирах истинската причина, поради която претрупаният ми с ангажименти християнски живот имаше толкова блудкав вкус в устата ми – **аз се бях превърнал в експерт в служенето на Бога, но по някакъв начин си оставах новак по отношение на приятелството си с Него.** Независимо че ми беше трудно, аз продължавах ежедневно да пиша преживяванията си.

Към средата на втория месец нещата започнаха да се променят. Все едно, че великото Присъствие влизаше в стаята ми в ранните сутрини и сядаше до мен. Първоначалните несвързани уводи на описанията ми постепенно се превърнаха в лични откровения пред Слушаният. Търпението Му към мен, целите Му за живота ми – не просто за някаква неясна идея за живота ми, а за всеки конкретен ден, час и минута – започнаха да извира от страниците на Библията ми.

Това се случи преди повече от 15 години. Удоволствието от пребиваването и невероятните изгоди промениха изцяло обсега и влиянието на Божията работа в живота ми. Сега виждам плодове навсякъде, накъдето се обърна. Но въпреки това, **нищо един от тези гроздове не се появи в резултат от това, че бях работил повече.** Уверявам ви, че не притежавам специални познания за тези неща – поколения от закалени ученици са минали преди мен по този път.

Но независимо от това мога да ви кажа, че според мен огромното болшинство от днешните християни не обръщат внимание на обещанието на Исус и не живеят в изобилието. В резултат от това тези хора пропускат да достигнат нивото на “повече плод,” представяно от четвъртата препълнена кошница. Може би сте част от това болшинство и не знаете как на практика можете да се радвате на преливащото духовно изобилие в живота си. Може би се питате: “Как би могло самото пребиваване да ме издигне до по-високите нива на плодородие?” Молитвата ми е в следващите няколко страници да намерите отговорите, които търсите.

ЧОВЕКЪТ, КОЙТО ПРЕБИВАВА

Пребиваването е свързано с всичко, което е от изключителна важност за живота ви. Пребиваването **не се измерва с нивото на познанието,** което притежавате за вярата си или за Библията. В пребиваването вие

търсите, стремите се, вярвате, очаквате, разбирате, знаете, обичате, чувате и отговаряте на ... една личност. Повече пребиваване означава по-голямо присъствие на Бога в живота ви, по-голямото Му присъствие в действията ви, в мислите ви и в желанията ви. В нашия западен стил на живот, който се отличава със стремежа да работим и да служим на Бога, ние често пъти не успяваме просто да се наслаждаваме на компанията Му. Но ние сме създадени да не се задоволяваме с нещо по-малко от това. Псалмистът е описал това състояние по следния начин: *“Както еленът пъхти за водни потоци, така душата ми въздиша за Тебе, Боже.”* (Пс. 42:1)

Ако жаждата ни за подобна връзка е толкова дълбока и постоянна, защо само малцина от нас страстно се стремят към нея? Убеден съм, че една от основните причини е, че ние на практика не вярваме, че Бог ни харесва. Ние със сигурност вярваме, че на теория Бог ни обича, но на практика не чувстваме, че Той ни харесва. Ние сме убедени, че Той помни всички лоши неща, които сме правили в миналото и много бързо осъжда онова, което правим в момента. Ние считаме, че Той е нетърпелив, че е зает с други по-важни неща и не желае да си губи времето с нас.

Вие бихте ли желали да прекарвате времето си в компанията на някой, който изпитва подобни чувства към вас? Ако трябва да направите списък на качествата на най-добрия си приятел, аз очаквам да напишете неща като: “Той ме приема,” “Той винаги има време за мене” и “Когато се разделяме с него, аз винаги се чувствам окуражен.” Бог ни предлага точно това, което най-високо ценим в най-добрия си приятел.

Той е верен и търпелив. Когато гледа към вас, Бог не си спомня греховете, които сте го молили да ви прости. Във ваше лице Той вижда само едно любимо дете и достоен свой наследник. Бог, вашият Приятел, иска да бъде заедно с вас даже още по-силно отколкото вие искате да пребъдвате с Него. Исус е казал: *“Обичам ви така, както Отец обича мен. Оставете в моята любов.”* (Йоан 15:9) Разбрахте ли смисъла на този стих? Стойте, наслаждавайте се, намерете истинската любов “в моята любов!” Ако наистина престояваме в Божията любов, ние ще излизаме от нея с чувството, че сме толкова подхранвани, толкова ценени, толкова харесвани, че където и да се намираме, ние с всички сили се стремим да се върнем обратно при Бога.

ПРИНЦИПИТЕ НА ПРЕБИВАВАНЕТО

Когато започнете да живеете с Бога и разберете колко много ви обича и колко много иска да сподели живота Си с вас, вие сте направили най-важната стъпка към практиката на пребиваването. Замислете се за мястото, където лозовата пръчка се съединява със стеблото на лозата. Защо Исус ни е представил образа на растение, чиято жителна сила – жизнените сокове – по един тайнствен начин са невидими за нас? Може би една от причините е, че при пребъждането не е важно онова, което се случва на повърхността. Важното е онова, което се случва вътре. Пребиваването започва с такива външни и видими прояви на дисциплинираност като четене на Библията и молитва. Може би ще се изненадате когато разберете, че ние можем да вършим тези неща с години и въпреки това да не пребиваваме в Бога. В края на краищата, четенето на книга, в която се разказва за някаква личност не е равностойно с личното познание с автора на книгата. Предизвикателството при пребиваването е да се направи прехода от неща, които вършим по задължение, за да се достигне до жива и процъфтяваща връзка с Бога.

Ани, майка на четири деца ми написа писмо, в което ми разказа за последните си постижения в пребиваването: *“Аз не просто чета Библията си или отправям някакви молби към Бога. Аз Го слушам и размишлявам над Словото Му. Записвам си онова, което Той ми казва. Опитвам се да превърна времето, прекарвано с Бога във възможно най-искрения, най-задълбочения и най-интимен разговор. Когато започнах да посвещавам време на Бога, аз се чувствах така, все едно че получавах билет за небесата : “Хей, тя беше тук за цели 10 минути!” По-късно трябваше с усилие да се откъсвам от Божието присъствие.”* Открих два принципа, които ще ви помогнат да откриете този вид общуване с Бога, за който говори Ани. И двата принципа се отнасят до това, как прекарвате времето си с Бога.

Принцип 1: За да достигна до състоянието на пребиваване, аз трябваше да повиша качеството на времето, което посвещавах на Бога. Забележете, че аз не казвам “време за молитва.” Ако бях използвал този термин, някой можеше да си помисли, че целта на времето, прекарвано с Бога е само да се молите. Използвах думата “посветено” в Библейския смисъл на нещо, отделено за Бога. В Пс. 27 Давид изразява желанието си за подобно прекарване на времето си с Бога. *“Едно нещо съм поискал от Господа, това ще търся, - Да живея в дома Господен през всичките дни на живота си, за да гледам привлекателността на Господа и да Го дия в храма Му.”* (Пс. 27:4) Всички методи, които предстои да научите имат за цел да ви помогнат да си създадете навици и да се наслаждавате на времето, отделено за прекарване с Личността на Бога.

А) Отделяйте толкова време, колкото е нужно за изграждане на връзката ви с Бога. Някои от познатите ми християни се опитват да прекарват изпълваното си със смисъл лично време с Бога преди лягане, но аз не съм срещнал уважаван духовен лидер в християнската история, който да е прекарвал

времето си с Бога точно преди лягане. **Ако не ставате рано, вие няма да имате шанса да достигнете до по-задълбочена връзка с Бога.** Отделете за това достатъчно време и място, където ще бъдете насаеми и необезпокоявани, за да можете да четете и да пишете удобно, да размишлявате, да изучавате и да разговаряте с Бога на глас и даже да плачете, ако имате нужда.

Б) Наслаждавайте се на думите, които ви казва Бог. Когато четете Библията си, приемайте и се наслаждавайте на думите като на храна, като на богатство, като на любовно писмо, което Бог ви е изпратил. Помнете, че вие четете, за да се срещнете с Бога. Размишлявайте над онова, което сте прочели и го прилагайте в конкретните обстоятелства на живота си. Позволете на прочетеното да проникне и да достигне до сърцевината на личността ви. И докато четете, очаквайте Бог да ви говори. Павел ни съветва: **“Христовото слово трябва да живее във вас в цялото си богатство.”** (Кол.3: 16)

В) Говорете и слушайте Бога. Толкова често когато се молим ние считаме, че Бог е някаква тайнствена сила “някъде там.” **Но Бог иска да разговаряте с Него така, както бихте разговаряли с някой ваш приятел.** Той иска да чуе молбите ви, безпокойствата ви, както и вашите възхвали и благодарности. Рисувайте да бъдете честен и очаквайте Той да ви съветва и ръководи. Отделяйте време да бъдете тих пред Бога. Решете да Го търсите, докато Го намерите.

Г) Водете си ежедневен дневник за онова, което Бог прави в живота ви. Препоръчвам ви да си водите духовен дневник, но това не трябва да е опис на случващото се в живота ви или да е някакъв опит за литературно съчинение. Това е живо описание на личното ви отношение с Бога. Споделяйте с Него своите разочарования, поводите си за празнуване и своите обръквания. Молете Го да ви дава мъдрост и постоянно записвайте молбите си докато получите указания от Бога. Записвайте си отговорите Му. Убеден съм, че ние се нуждаем от воденето на дневник, за да придобием чувството за реалност на връзката ни с нашия невидим Бог. Помнете, че тези прости навици са наречени прояви на дисциплинираност, защото за тяхното прилагане се изисква усилие. Но наградата си заслужава усилието!

Принцип 2: За да достигна до нивото на пребиваване, аз задължително трябва да разширя времето, което посвещавам на Бога – като се започне от сутрешната ни среща с Него и се вземе предвид целодневната ни чувствителност към неговото присъствие. Твърде много от нас изоставят Бога в кабинета си или край любимия си стол и се впускат в живота. Но уроците на лозата ни показват, че е възможно да направим много повече! Един ден, докато бях в библиотеката, видях картината на легендарните лозя, растящи на един скалист хълм високо над долината на германската река Рейн. Илюстрацията показваше лози, които в продължение на много поколения бяха раждали изобилна реколта. На друга картина беше нарисувана една лоза. Стъблото ѝ беше дебело като слонски крак. От него израстваха огромни лозови пръчки и висяха грамадни гроздове, покрити с тънката пелена от листа. Хората от дълги години се чудят как е възможно тези лозя да се развиват толкова добре в такива невъзможни условия.

Под една от картините имаше следния надпис: “Установено е, че корените на древните лози достигат чак до реката, разположена далече долу в долината.” Древните лозя ми напомниха, че аз винаги мога да бъда в Божието присъствие, независимо от онова, което ме заобикаля. Бог приканва всеки от нас постоянно да бъде свързан с Неговите цели и с Неговата сила. Брат Лоуренс, християнин от 17 век, който е работил в манастирска кухня описва начина, по който е пребивавал в присъствието на Бога: **“Аз не правя нищо друго, освен да пребивавам в Неговото свято присъствие и правя това просто като постоянно впервам погледа си по навик и с любов в Бога. Това наричам ... безмълвен и таен разговор на душата и Бога, който никога не престава.”**

Как би могъл да се приложи този метод в живота на един зает с работата си човек? Ани ни разказва за своя опит: *“Аз изваждам поупките и ги разпределям по шкафовете в кухнята, а през това време децата ми се гонят в къщата с училищните си чанти на гръб и тицят. Може малко да съм изморена, но вътрешно в себе си казвам: “Исусе, Ти си тук с мен, в мен и около мен. Благодаря ти за храната и за шумните ми деца.” Не винаги успявам да направя това, но се опитвам да вземам Исус със себе си навсякъде където отида. Ние постоянно си правим компания един на друг.”*

ПРЕВРЪЩАНЕТО НА БАРИЕРИТЕ В ПРЕБИВАВАНЕ

Ако пребиваването е ключът към неограниченото изобилие, защо има толкова малко хора, подобни на Ани? Убеден съм, че това съвсем не се дължи на мързела или на безразличието на хората. Мнозина не са били обучавани на това, какво означава човек да пребивава. Други са били възпрепятствани от неверни представи, като идеята, че Бог всъщност не ги харесва. Ще ви представя още две погрешни представи, които пречат на хората да стигнат до богатствата на пребиваването.

Погрешна представа 1: Пребиваването се базира на чувствата. Общуването с Бога **представява отношение, а не някакво чувство.** Ако си мислите, че трябва да изпитвате емоционални стремежи или да имате някакво емоционално чувство, когато прекарвате време с Бога, вие ще очаквате да усетите някакво

невероятно облекчение, когато пребивавате с Него. Но вие не винаги ще изпитвате подобно облекчение, нито пък винаги имате нужда от него. Ние разбираме това в брачните си отношения, както и в други важни приятелства. Моята любов към жена ми Дарлин е постоянна, но чувствата ми към нея по време на някой спор са съвсем различни от чувствата, които изпитвам към нея по време на една интимна вечеря за двама, осветявана само от светлината на свещите. **Не трябва да измерваме дълбочината на отношенията си чрез силата и вида на чувствата си в един конкретен момент.** Пребиваването е акт на вярата и представлява ясна демонстрация, че вие цените неограниченото присъствие на Бога в живота си повече от всяко друго чувство. Ако си мислите, че винаги трябва да имате силни чувства, с цел да знаете, че сте с Бога, вие ще завършвате разочарован определеното си време за прекарване с Бога и много скоро ще си кажете: “Аз просто не съм в състояние да пребивавам с Бога.”

Погрешна представа 2: Ние можем да пребиваваме с Исус, без да Му се подчиняваме. Докато били в лозето, Исус казал на приятелите Си: “*Ако изпълнявате заповедите ми, ще останете в любовта ми.*” (Йоан 15:10) Ние можем да предадем смисъла на този стих с други думи: “Ако искате да пребивавате с Мене, вие трябва да отивате там, където отивам и аз. **Когато вървите по собствения си път, вие не сте в Моето присъствие.**” Неподчинението винаги създава разрыв в отношенията ни с Бога. Вие може да се наслаждавате на емоционални църковни богослужения в неделните дни, но ако водите греховен стил на живот през седмицата, вие никога няма да имате успех в пребиваването с Бога.

ПОВЕЧЕ ЗА ПО-МАЛКО

Ако приличате на мен, в момента вие се борите с основните принципи на пребиваването. Може да ви прозвучи малко превзето, подобно на рекламите по телевизията, които обещават повече месо за по-малко пари. Чудите се как е възможно да се изисква да работите по-малко **за** Бога, с цел да прекарвате повече време **с** Него, а това от своя страна да доведе до “повече плод” в живота ви. Едно от обясненията е, че когато пребивавате с Него, **Бог ви награждава, като по свръхестествен начин умножава усилията ви.** От личен опит многократно съм се убедил в това. Но има и други обяснения, защо третата тайна на лозата – да се пребивава повече, а да се прави по-малко – ни води до по-големи резултати за Бога. Тези обяснения са свързани с изгодите от пребиваването – с онова, което се случва с нас и чрез нас, когато постоянно пребиваваме с Бога.

А. Пребиваването ни помага да усещаме ръководството на Бога. Ние се научаваме да разпознаваме “*тихият и тънък глас*” (3Царе 19:12) на Бога и опознаваме пътищата на Бога. Пребиваването ни помага да постигаме повече за Бога, защото сме в по-голяма хармония с Неговите указания.

Б. Пребиваването ни помага да се ползваме от всички духовни богатства на Бога. Както видяхме от илюстрацията с лозята в Германия, когато пребиваваме с Бога, ние можем да черпим от дълбочината на Неговите богатства. Учениците Му са научили този принцип и това е очевидно от начина, по който са се държали и са проповядвали. В Деян. 4:13 четем: “*Юдейските водачи разбраха, че Петър и Йоан са най-обикновени, необразовани хора, но като видяха смелостта, с която говореха, останаха поразени и разбраха, че са били с Исус.*” Когато пребиваваме, ние сме “с Исус” и сме изпълнени с Неговия Дух и сила.

В. Пребиваването ни дава “останалото,” от което се нуждаем, за да раждаме още повече плод. Когато прекарваме време насаме с нашия Спасител, ние биваме подсилвани и обновявани, за да вършим Неговата работа.

Г. Пребиваването носи със себе си обещанието, че ще има отговор на молитвите ни. Исус е казал: “*Ако останете в мен и моите учения останат във вас, каквото и да желаете, поискайте го и ще го имате. Моят Баща ще се прослави, когато давате много плод.*” (Йоан 15:7-8)

По-нататък, в ст. 16 Исус повтаря това обещание и то отново е пряко свързано с основната задача на учениците да раждат плод. Нищо не радва повече Бога от моментите, когато ние искаме от Него повече от онези неща, които Той самият иска да ни даде. Когато прекарваме време с Него и позволяваме на приоритетите, стремежите и целите Му да ни мотивират, ние ще искаме да получим повече от нещата, които са най-близо до сърцето на Исус.

ЕДИН ГРОЗД ЗА “КНИГАТА НА ГИНЕС”

Благодарение на чудото на Божия живот във вас и с вас, вие ще видите в живота си толкова много на брой гроздове и те ще са с такива размери, че ще бъдете удивен и **ще знаете, че с нищо не сте ги заслужили.** Без съмнение най-заплашителният символ на изобилието в Стария Завет е доказателството за плодородието на Обещаната Земя, които е било донесено от съгледвачите: “*И като дойдоха до долината Есхол, от там отрязаха една лозова пръчка с един грозд, който двама носеха на една върлина...*” (Чис. 13:23)

Чували ли сте някога за такъв грамаден грозд? Приятелю, запази това доказателство в ума си, защото това е демонстрация на плодородието, което Бог е складирал за тебе!

Радостно изобилие

Сцената на нашата история се сменя и от нощта в лозето сега попадаме в Галилея няколко седмици по-късно. Вълните на езерото с лек шепот се срещат с каменистия плаж, а над водната повърхност се стели тънка мъгла. Недалеч от брега Петър и няколко ученици хвърлят рибарските си мрежи, когато чуват, че някой им вика от брега. *“Хей, приятели, хванахте ли някаква риба?”* Рибарите му отговарят отрицателно. През цялата нощ те безуспешно са се опитвали да уловят риба. Отново се чува гласът от брега: *“Хвърлете мрежата от дясната страна на лодката и ще хванете риба.”* Нали си спомняте тази случка, описана в Йоан 21? Без никакво съмнение вие знаете, че хората от старата и очукана лодка до този момент са хвърляли мрежите си от лявата ѝ страна. Когато се подчинили на гласа от брега, мрежата им се оказала дотолкова препълнена с риба, че те въобще не се усъмнили, кой им е викал в мъглата. Йоан казал на Петър: *“Това е Господ.”* Вие си спомняте какво е направил Петър след това. С окоето на разума си може да видите как Петър поглежда към брега. Виждате го как изпуска мрежата, как стъпва на носа на лодката и с красив скок се гмурва във водите на езерото. Всяка дума от тази книга е написана с желанието да ви помогне да направите подобно гмурване. **Когато скочил във водата, Петър завинаги изоставил зад себе си своите дребнави мечти за успех. Той изоставил съмненията си относно плановете на Бога за неговия живот и се отказал от упоритото си желание нещата да се случват съобразно очакванията му. Петър изоставил зад себе си всяка мисъл, че греховете му са по-големи от непобедимата прошка на Бога.**

Този импулсивен скок отбелязва момента, в който Петър се издига до живота на забележителното изобилие. В книгата Деяния ние четем описанието на тази история, когато Бог го използвал като пръв лидер на новата църква, за да проповядва пред хиляди хора и да им донесе изцелението и Светия Дух. Ние отново виждаме този скок в искрените писма на Петър, които са пълни със страстта, която той нарича *“неизразима и славна радост”* (1Пет.1:8). Дали сега и вие не се намирате в такава предстартова позиция в живота си? Чувате ли някакъв призивен глас? Той е на Господа. Надявам се, че и вие ще скочите.

МАЛЪК ЧОВЕК, ОГРОМНА РЕКОЛТА

Ако сте прочели първата книга “Молитвата на Явис” от настоящата серия, вие вече сте се срещнали с един друг човек, който е направил своя необичаен скок. Името му е Явис. Вместо да скочи от борда на лодката, **Явис (чието име означава “болка”)** паднал на колене в прахта на живота си и отправил една смела молитва за изобилие: *“И Явис призова Израилевия Бог, казвайки: Дано действително ме благословиш, и дано разшириш пределите ми, и ръката Ти да бъде с мене, и да ме пазиш от зло, та да нямам скръб! И Бог му даде това, което поиска.”* (1Пет. 4:10)

От повече от 500 имена, споменавани в Библията, само молитвата на Явис е придружена с подобен коментар. Защо? Убеден съм, че малката му молитва описва с малко думи онова, което означава човек без всякакви резерви да се скочи в живота на плодородието, който Бог иска да даде на децата Си. На надгробния паметник на Явис може да се постави следната епитафия: *Тук е погребан Явис, роден в болка, но умрял с почести, защото се осмели да поиска от Бога онова, което Бог най-много искаше да му даде.* Мога да ви съобщя, че 3000 години по-късно Бог е отговорил на молитвата на Явис по един забележителен начин!

В наши дни милиони християни от цял свят приемат предизвикателството на Явис, защото искат да принасят повече плод в живота си за прослава на Бога. Подобно на Явис, тези вярващи хора се молят всеки ден Бог да ги благослови, да получат повече влияние заради Него, да бъде Неговата силна ръка върху тях и да ги предпазва от злото. Не пропускайте връзката между молитвата на Явис и тайните на лозата: **Вашата молитва на Явис приканва Бога да ви използва, за да принасяте плод.** Тайните на лозата ви показват начините, чрез които Бог ви променя, за да сте в състояние да станете по-полезен и по-плодороден за Неговата прослава. Посланието на тази книга, подобно на предишната книга “Молитвата на Явис” се основава на простото, но могъщо твърдение: когато изберем да изпълняваме Божията воля по Божия начин, ние отключваме вратата на промяната в живота си и в света около нас, но **всичко започва с молитвата.**

ЛИЦЕТО НА ВАШИЯ БАЩА

В класическата книга за американската литература, наречена “Гроздовете на гнева,” има един забележителен момент. Тъй като приближавала пясъчна буря, едно фермерско семейство от Оклахома се събрало пред къщата си, за да наблюдава. Мъжете от семейството гледали към хоризонта и мълчаливо се мъчели да разгадаят промените на приближаващото нещастие. Децата седели на коленете на родителите си и също наблюдавали хоризонта. Но жените гледали само лицата на мъжете. Там жените можели да прочетат

всичко, което наистина било важно за тях. Дали напоследък сте виждали лицето на своя Баща? Не мога да се сетя за нещо друго, което би могло да ви каже повече за сегашното ви състояние или за бъдещите ви перспективи. Позволете ми да ви опиша картината на онова, което виждам:

Ако в момента сте в период на наказание, Лозарят е клекнал в хладната утрин до вас. Той се пресяга, за да се намеси в живота ви, да ви повдигне и да ви върне обратно към плодородието. Изразът на лицето Му предава тъга и загриженост – не отвращение, не раздражение нито пък гняв. Той не счита, че вие сте хронично губещ човек, обратното, Той ви счита за избрана и грижливо отглеждана лозова пръчка, на която се намира само на един шанс разстояние от едно много по-добро съществуване.

Ако сте в период на прочистване, Лозарят стои край вас под обедното слънце. Той държи в ръцете си едни доста заплашително изглеждащи лозарски ножици, но не изглежда ядосан. Всъщност, на лицето Му е изписано задоволство и очакване. Докато обмислено премахва излишните филизи, Той е впечатлен от вашата енергия и потенциалните ви възможности. Той може да съзре времето, когато ще отговорите с вяра на изпитанието, на което ви е подложил сега.

Ако сте в състояние на пребиваване, аз виждам, как Лозарят се навежда към близките лозови пръчки при залез слънце, а шапката му е килната назад. Изпълнен със задоволство и радост, Той гледа към вашата клонка Просто да бъде тук, близо до вас и да се наслаждава на вашата красота – това е любимият момент от Неговия ден. Огромни гроздове са отрупали лозовата ви пръчка точно така, както Той е искал да я види, когато тя е пониквала.

ПАЗЕТЕ СЕ ОТ КРАДЕЦА НА ГРОЗДЕТО

Разбира се, вашият враг иска вие да сте жертва на погрешното разбиране и подозрението. Посредством своите инструменти на съмнението, на неверието, на обезкуражаването и на измамата, на всеки завой Сатаната се опитва да ви попречи да давате плод или да ограби реколтата ви и да не ви позволява да достигате до по-голямо плодородие.

Бог може да ви използва независимо от етапа, в който се намирате. Врагът иска да ви обезкуражи и да ви обърка. Той ще ви казва, че докато не стигнете до следващото ниво, Бог със сигурност няма да иска да ви използва за целите Си. Но Бог може и ще ви използва, независимо от това в кое състояние се намирате. Исус е използвал учениците Си, за да проповядват Божието царство и даже да извършват чудеса, въпреки че все още не са били зрели във вярата си.

Плановете за Бога за вас са уникални и са специално пригодени за вашия успех. Всяка лозова пръчка има нужда от специално внимание, защото Лозарят знае индивидуалните ни нужди и начина, по който Му отговаряме. **Не свързвайте успеха си с нещо или с някой друг, а само с Божията воля за вас.**

Никога не е твърде късно да започнем да принасяме плод. Крадецът на гроздето се опитва да убеди християните, че сме пропуснали шанса си да отговорим на Лозаря. Но независимо от това, че Бог иска всеки от нас да отговори сега, Той ще продължи да се занимава с нас през целия ни живот.

Вие можете да уповавате на суверенния график на Бога. Ако в момента се намирате в етап на наказание или на прочистване, врагът може да се опитва да ви обезкуражи, че давате твърде малко плод. Вярвайте, че Бог вече е подготвил за вас забележителен живот и е верен, за да го реализира (Фил. 1:6).

Помнете дара на радостта. Вашият враг ще насочва вниманието ви към болката от наказанието, към загубите, придружаващи прореждането, към разочарованието и усилията, свързани с пребиваването и ще се опитва да ви убеждава, че Божият план за вас е една рецепта за нещастieto. Но помнете чудното обещание на Исус, дадено на неговите ученици в тази нощ в лозето: **“Казах ви тези неща, за да бъде радостта ми във вас и вашата радост да бъде пълна” (Йоан 15:11).**

НАЙ-СИЛНОТО ЖЕЛАНИЕ НА УЧЕНИКА

Толкова съм радостен, че Петър е плувал към Господа, от който скоро преди това се отказал. Силуетът на рибаря, който скача от лодката представлява един незабравим образ на най-силния стремеж на всеки ученик към Бога. Мисля си, че по време на продължителното си плуване към брега, а може би и преди това, Петър си е припомнял първата си среща с Исус, описана в Лука 5. Тогава Исус също казал на Петър и на другите рибари да хвърлят мрежата си, за да хванат риба. Тогава те хванали толкова много риба, че мрежите им започнали да потъват. Когато рибарите измъкнали улова на брега, Исус казал на Петър: **“Отсега нататък хора ще ловиш”** (Лука 5:10). Когато Петър наближил достатъчно близо брега, за да види лицето на Господа, най-после всичко му станало ясно... *Хващай хора. Принасяй плод.*

Имате ли изобилие? Вие сте създадени с житейска мисия и тя е да принасяте изобилие за Бога. Но вие не можете да изпълните задачата на вашия Баща със собствените си усилия.

Искате ли да имате повече изобилие? Винаги е възможно да имате повече изобилие, но ще трябва да направите нещо, което е коренно различно от онова, което правите сега. **Ще трябва да работите в хармония**

с Бога и да реагирате с подчинение и вяра. Независимо в какъв етап на плодородие се намирате, когато погледнете в лицето на нашия Отец, аз се надявам че ще видите онова, което е видял Петър, когато е излизал от водите на езерото през онази сутрин. Той е видял че го чака закуската на милостта и едно бъдеще, което е голямо колкото любовта на Бога.